

CENTRE CATALÀ DE LUXEMBURG
LËTZEBUERGER KATALANENZENTRUM

INFORME d'activitats

memòria 2020

*Informe de **actividades**
memoria 2020*

Rapport d'**activités**
mémoire 2020

2020 Un año que nos ha cambiado la vida

Queridos socios y amigos,

Como en cada resumen de actividades, soy yo el encargado de enviaros un saludo al inicio. Empezaré haciendo referencia al resumen del año pasado, donde decía que en 2019 habíamos recuperado la normalidad: este año, por motivos de sobras conocidos, la hemos perdido del todo, la normalidad.

Hay que decir que, tanto yo como la junta del Centre Català, esperamos y deseamos que tanto vosotros como vuestras familias estéis bien, y que la enfermedad no os haya afectado directamente.

La situación es muy complicada para asociaciones como la nuestra, porque la base y la razón de ser del Centre es funcionar como punto de encuentro de los catalanes que residimos en Luxemburgo. Con el local cerrado para las actividades (sigue abierto un día a la semana) es complicadísimo mantener este vínculo.

De todos modos, hemos intentado ser útiles, por ejemplo, al principio de la pandemia, entregando alguno de los pedidos de caldo Aneto que nos habíais hecho, o simplemente intentando animaros mediante algún mail. También hemos organizado unas cuantas videoconferencias que, al principio, fueron bien acogidas. Recordad también las habaneras virtuales que promovimos desde Luxemburgo y que fueron un éxito mundial, pues participaron casales de todo el mundo, con un seguimiento (en todas las modalidades) de unas 10.000 personas. Ahora que llevamos casi un año así, vemos que vuestra participación no es la misma y me imagino que es por culpa de la saturación de actividades en línea que recibís por todas partes.

En cuanto a la propuesta de actividades con las que trabajamos para 2021, hoy por hoy tendremos que seguir virtualmente e iremos programando de manera regular conferencias y talleres que os puedan interesar. Querría deciros también que estamos interactuando y en muchos casos liderando iniciativas con otros casales (por ejemplo, Xocolata i Contes), que consideramos la línea a seguir para ayudarnos entre todos.

No querría dejar pasar la oportunidad para pediros ayuda puesto que, tal como decía unas líneas más arriba, vemos que vuestra participación en nuestras actividades ha bajado un poco. Querríamos que nos ayudarais dándonos ideas de actividades que quizás os puedan resultar más interesantes. Ya sabéis: si tenéis una propuesta, enviadnos un correo electrónico y, si podemos, la llevaremos a cabo.

Muchos ánimos y seguro que entre todos saldremos de esta.

Jordi Gairín i Fosas
Presidente del CCL

2020 une année qui a changé nos vies

Chers membres et amis,

Comme dans tout résumé d'activités, je suis chargé de vous saluer au début de celui-ci. Je commencerai par me référer au résumé de l'année dernière, où je disais qu'en 2019, nous avions retrouvé la normalité. Eh bien, cette année, pour les raisons que vous connaissez tous, nous l'avons bien perdu la normalité.

Il faut dire que moi et le conseil du Centre catalan du Luxembourg espérons et souhaitons que vous et vos familles alliez bien, et que la maladie ne vous ait pas touchés directement.

La situation est très compliquée pour des associations comme la nôtre, car notre raison d'être est de fournir un point de rencontre pour les catalans vivant au Luxembourg. Avec les activités interdites à l'intérieur (nos locaux sont quand-même ouverts un jour par semaine), il est très difficile de garder cette fonction.

Quoi qu'il en soit, nous avons essayé de vous rendre service, par exemple, au début de la pandémie, en vous livrant certaines des commandes de bouillon Aneto, ou en essayant de vous encourager avec nos mails. Nous avons également organisé quelques vidéoconférences qui, au début, ont été bien accueillies. Rappelez-vous aussi des habaneras virtuelles que nous avons promues depuis le Luxembourg et qui ont connu un succès mondial, puisqu'elles ont été suivies (dans toutes les modalités) par environ 10 000 personnes. Maintenant que ça fait presque un an que nous sommes passés au virtuel, nous voyons que votre participation n'est pas la même et j'imagine que c'est à cause de la saturation d'activités en ligne.

Quant à la proposition d'activités sur laquelle nous travaillons pour 2021, pour l'instant nous devrons rester au virtuel et nous programmerons régulièrement des conférences et des ateliers qui pourraient vous intéresser. Je voudrais également vous dire que nous interagissons et, dans de nombreux cas, dirigeons des initiatives avec d'autres casals (par exemple, Xocolata i Contes), que nous considérons comme la ligne à suivre pour nous entraider.

Je ne voudrais pas manquer l'occasion de vous demander votre aide car, comme je l'ai dit quelques lignes plus haut, nous constatons que votre participation à nos activités a un peu diminué. Nous aimerais que vous nous aidiez en nous donnant des idées d'activités qui pourraient être plus intéressantes pour vous. Comme vous le savez : si vous avez une proposition à faire, envoyez-nous un message et, si nous le pouvons, nous la réaliserons.

Courage : je suis sûr qu'ensembles, nous nous en sortirons.

Jordi Gairín i Fosas
Président du CCL

2020 Un any que ens ha canviat la vida

Benvolguts socis i amics,

Com a cada resum d'activitats, sóc jo l'encarregat d'enviar-vos una salutació via l'encapçalament d'aquest resum.

Començaré fent referència al resum de l'any passat, on deia que aquell any havíem recuperat la normalitat. Doncs aquest any, pels motius que tots sabeu, l'hem ben perduda la normalitat.

Cal dir que, tant jo com la junta del Centre Català de Luxemburg, esperem i desitgem que tant vosaltres com les vostres famílies esteu bé, i que la malaltia no us hagi afectat directament.

La situació és molt i molt complicada per a associacions com la nostra. Ho és perquè la base i la raó de ser del Centre, entre altres, és ser el punt de trobada dels catalans que residim a Luxemburg. Amb el local tancat per a fer activitats (sabeu que continua obert un dia a la setmana) és complicadíssim mantenir el caliu.

De totes maneres, hem intentat donar-vos servei, com per exemple al principi de la pandèmia, portant-vos algunes de les comandes que ens vàreu fer de caldo Aneto a casa, o mirant d'animar-vos mitjançant algun mail d'ànims. També hem organitzat un bon grapat de videoconferències que al principi de la pandèmia van ser molt ben acollides per part vostra. Recordeu també les havaneres virtuals que vàrem promoure des de Luxemburg i que van ser un èxit mundial ja que hi van participar casals de tot el món, amb un seguiment de l'acte (en totes les modalitats) d'unes 10.000 personnes.

Ara que fa gairebé un any que vam començar, veiem que la vostra participació no és la mateixa i m'imagino que és per culpa de la saturació d'activitats en línia que rebeu de tot arreu.

Pel que fa a la proposta d'activitats en què treballem per al 2021, comentar-vos que ara per ara haurem de continuar fent-ho virtualment, i que anirem programant de manera regular conferències i tallers que us puguin interessar. Voldria dir-vos també que estem interactuant i en molts casos liderant iniciatives amb altres casals (com per exemple el Xocolata i Contes), que considerem la línia a seguir per tal d'ajudar-nos entre tots.

No voldria deixar passar l'oportunitat per demanar-vos ajuda ja que, tal com deia unes línies més amunt, veiem que la vostra participació a les nostres activitats ha baixat una mica. Voldríem que ens ajudeu donant-nos idees d'activitats que potser us poden resultar més interessants. Ja sabeu: si teniu una proposta a fer, envieu-nos un correu a la nostra adreça mail i, si podem, la tirarem endavant.

Molts ànims i segur que entre tots ens en sortirem.

Jordi Gairín i Fosas
President del CCL

ESPLAI AL CCL

► 01 a 12/2020 — Local del Centre Català i via Zoom

Des de l'any passat oferim un espai de trobada regular per als infants a partir de 3 anys, per fomentar l'ús de la llengua catalana i els vincles entre els més petits del Centre mitjançant el joc lliure i dirigit. A través d'aquest espai lúdic els infants han pogut descobrir i compartir la cultura i les tradicions catalanes amb les diferents propostes organitzades al llarg de l'any.

L'Esplai va començar al gener de manera presencial amb la novetat d'ofrir dos grups, els més petits a les 15.30h i els grans a les 17.00h, per assegurar que tothom hi tingués cabuda i poder adaptar millor les dinàmiques a les diferents franges d'edat. La de març, però, va ser la darrera activitat que es va poder organitzar al local. Vam celebrar la Quaresma i els menuts van marxar a casa ben engrescats amb la seva mona de pasqua i amb ganes de tornar-se a veure ben aviat.

Poc ens esperàvem que a partir de l'abril haguéssim de canviar de plans i continuar la programació online. Sort en vam tenir dels recursos de l'Olalla Losada, educadora de professió, qui va saber mantenir l'interès de la canalla a través de la pantalla de l'ordinador, explicant contes amb papiroflexia o fent volar la bruixa Lola i els seus amics. Malauradament, després de l'estiu, ja no podíem seguir comptant amb el seu suport. Li estem molt agrair per tota l'energia i les ganes posades en el projecte des de l'inici. Gràcies a ella, l'Esplai va començar a caminar l'any passat i ben aviat va esdevenir una activitat consolidada amb molt bona acollida.

Malgrat que els darrers mesos de l'any no han estat fàcils amb les restriccions imposades per la pandèmia, no volíem acabar l'any sense la tan esperada festa del tió. I just quan estàvem donant-li voltes va aparèixer l'oportunitat de sumar-nos a la iniciativa de "Xocolata i contes" engegada pel Casal Català de Quito,

que preparava un especial nadalenc en xarxa. Va ser tot un èxit!

I el 2021 continuarem amb el projecte. Com que encara no ens podem veure al local, ara aprenem i compartim la nostra llengua i cultura amb molts altres nens i nenes d'arreu del món. Ens hem enriquit amb diferents accents i diferents experiències. Però una cosa no canvia, les ganes de veure'ns i passar una bona estona plegats!

Desde el año pasado ofrecemos un espacio de encuentro regular para los niños a partir de 3 años, para fomentar la lengua catalana y los vínculos entre los más pequeños a través del juego libre y dirigido. En este espacio lúdico los niños han podido descubrir y compartir la cultura y las tradiciones catalanas con las diferentes propuestas organizadas a lo largo del año.

El Esplai empezó en enero de manera presencial con la novedad de ofrecer dos grupos: los más pequeños a las 15.30h y los mayores a las 17.00h. Así nos aseguramos de que todo el mundo tuviera cabida y adaptamos mejor las dinámicas a las franjas de edad. No obstante, la de marzo fue la última actividad que se pudo organizar en el local. Celebramos la Cuaresma y los pequeños se fueron a casa muy animados con su mona de pascua y con ganas de volverse a ver muy pronto.

No esperábamos que a partir de abril tuviéramos que cambiar de planes y continuar la programación en línea. Tuvimos suerte de los recursos de Olalla Losada, educadora de profesión, quien

supo mantener el interés de los niños a través de la pantalla del ordenador, explicando cuentos con papiroflexia o haciendo volar a la bruja Lola y sus amigos. Desgraciadamente, después del verano, ya no pudimos seguir contando con su apoyo. Le estamos muy agradecidos por toda la energía y las ganas puestas en el proyecto desde el inicio. Gracias a ella, el Esplai echó a andar el año pasado y muy pronto se consolidó como una actividad con muy buena acogida.

A pesar de que los últimos meses del año no han sido fáciles por las restricciones impuestas por la pandemia, no queríamos acabar el año sin la tan esperada fiesta del tió. Y justo cuando le dábamos vueltas apareció la oportunidad de sumarnos a la iniciativa de "Chocolate y cuentos" puesta en marcha por el Casal Catalán de Quito, que preparaba un especial navideño en red. ¡Fue todo un éxito!

En 2021 seguiremos con el proyecto. Dado que todavía no nos podemos ver en el local, ahora aprendemos y compartimos nuestra lengua y cultura con otros muchos niños y niñas de todo el mundo. Nos hemos enriquecido con diferentes acentos y diferentes experiencias. Pero una cosa no cambia, las ganas de vernos y pasar un buen rato juntos.

Depuis l'année dernière, nous offrons un espace de rencontre régulier pour les enfants à partir de trois ans, afin de promouvoir la langue catalane et les liens entre les petits à travers le jeu libre et dirigé. Dans cet espace, les enfants ont pu découvrir et partager la culture et les traditions catalanes grâce aux différentes propositions organisées tout au long de l'année.

L'*Esplai* a débuté en janvier avec la nouveauté de proposer deux groupes : les petits à 15h30 et les grands à 17h00. De cette façon, nous avons fait en sorte que chacun ait sa place et nous avons mieux adapté la dynamique aux groupes d'âge. Cependant, celle de mars a été la dernière activité que nous avons pu organiser sur place. Nous avons fêté le carême et les enfants sont rentrés chez eux avec leur gâteau de Pâques, impatients de se revoir très bientôt.

Nous ne nous attendions pas à devoir modifier nos plans à partir d'avril et à poursuivre la programmation en ligne. Nous avons eu la chance d'avoir les ressources d'Olalla Losada, une éducatrice de profession, qui a su maintenir l'intérêt des enfants à travers l'écran de l'ordinateur, en leur expliquant des histoires avec des origamis ou en faisant

voler Lola la sorcière et ses amis. Malheureusement, après l'été, nous ne pouvions plus compter avec son soutien. Nous lui sommes très reconnaissants pour toute l'énergie et l'enthousiasme qu'elle a mis dans le projet depuis le début. Grâce à elle, l'*Esplai* a été lancé l'année dernière et s'est très vite consolidé comme une activité très bien accueillie.

Bien que les derniers mois de l'année n'aient pas été faciles en raison des restrictions imposées par la pandémie, nous n'avons pas voulu terminer l'année sans la fête tant attendue du *tió*. Et juste au moment où nous y pensions, nous avons eu l'occasion de nous joindre à l'initiative « Chocolat et histoires » lancée par le Casal Català de Quito, qui préparait un spécial Noël en ligne. Ce fut un grand succès !

En 2021, nous poursuivrons le projet. Comme nous ne pouvons toujours pas nous voir dans nos locaux, nous apprenons et partageons maintenant notre langue et notre culture avec de nombreux autres enfants du monde entier. Nous avons été enrichis par différents accents et différentes expériences. Mais une chose reste la même : le désir de se voir et de passer un bon moment ensemble.

CAFÈ LITERARI I CONVERSA AMB SEBASTIÀ ALZAMORA

► 16/01/2020 — Local del Centre Català

Diu el tòpic que la literatura catalana compta més escriptors que lectors. Per aquest motiu, l'escriptor Sebastià Alzamora va confessar que per a ell era un privilegi poder debatre durant tres quarts d' hora amb quatre persones que havien llegit atentament la seva novel·la *Crim de sang*.

Per als lectors va ser un regal (a més de les galetes, és clar). Amb ell vam comentar diferents aspectes d'una novel·la que ho té tot: novel·la històrica, reflexió sobre el mal, elements fantàstics, ambientació gòtica i alguns personatges que realment van existir. Per exemple, l'anarquista Manuel Escorza, de qui vam descobrir que no va acabar com a la novel·la sinó que va seguir la seva vida a Xile on es va dedicar a la cultura (entre altres oficis, va exercir com a crític teatral) i va fundar una família que va ignorar durant anys el passat d'aquell home temible.

A continuació l'autor parlà de la novel·la *Reis del món*, que s'acabava de publicar al segell Proa, centrada en la relació d'amistat entre l'orientalista Joan Mascaró i el banquer Joan March. El llibre té 600 planes i s'endinsa en alguns capítols cabdals de la història del segle XX. Detalla la història de dos homes que destacaren en la seva feina en l'àmbit internacional, i que van néixer a Santa Margalida, un petit poble de Mallorca.

Alzamora també esmentà la formació del grup poètic «Els Imparables», del qual formà part, les seves col·laboracions periodístiques com a columnista de referència, a publicacions com el Diari ARA, i els premis de la literatura catalana, molts dels quals ha guanyat com a poeta i novel·lista. L'actualitat política i cultural centrà una part de la xerrada.

Dice el tópico que la literatura catalana cuenta con más escritores que lectores. Por este motivo, el escritor Sebastià Alzamora confesó que era un privilegio para él poder debatir durante tres cuartos de hora con cuatro personas que habían leído atentamente su novela *Crim de sang*.

Para los lectores fue un regalo (las galletas también, por supuesto). Con él comentamos diferentes aspectos de una novela que lo tiene todo: novela histórica, reflexión sobre el mal, elementos fantásticos, ambientación gótica y algunos personajes que realmente existieron. Por ejemplo, el anarquista Manuel Escorza, de quién descubrimos que no terminó como en la novela, sino que siguió su vida en Chile donde se dedicó a la cultura y fundó una familia que ignoró durante años el pasado de aquel hombre temible.

A continuación, el autor nos habló de la novela *Reis del món*, acabada de publicar en la editorial Proa, que se centra en la relación de amistad entre el orientalista Joan Mascaró y el banquero Joan March. El libro tiene 600 páginas, se adentra en algunos capítulos capitales de la historia del siglo XX y detalla la historia de dos hombres que destacaron en su trabajo en el ámbito internacional, ambos nacidos en Santa Margalida, un pequeño pueblo de Mallorca.

Alzamora también mencionó la formación del grupo poético «Els Imparables», del cual formó parte, de sus colaboraciones periodísticas como columnista de referencia, en publicaciones como el Diari ARA, y de los premios de la literatura catalana, muchos de los cuales ha ganado como poeta y novelista. La actualidad política y cultural centró una parte de la charla.

Le cliché est que la littérature catalane compte plus d'écrivains que de lecteurs. Pour cette raison, l'écrivain Sebastià Alzamora a avoué que c'était un privilège pour lui de pouvoir débattre pendant trois quarts d'heure avec quatre personnes qui avaient lu attentivement son roman *Crim de sang*.

Pour les lecteurs, c'était un cadeau (en plus, avec des biscuits délicieux pour accompagner le colloque). Avec M. Alzamora, nous avons discuté des différents aspects d'un roman qui a tout : roman historique, réflexion sur le mal, éléments fantastiques, cadre gothique et quelques personnages qui ont vraiment existé. Par exemple, l'anarchiste Manuel Escorza, dont la vie que nous découvrons ne s'est pas terminée comme dans le roman, mais a continué au Chili où il s'est consacré à la culture et a fondé une famille qui a ignoré pendant des années son passé.

L'auteur a ensuite parlé du roman *Reis del món*, récemment publié par les éditions Proa, qui met l'accent sur l'amitié entre l'orientaliste Joan Mascaró et le banquier Joan March. Ce livre, qui se déploie sur 600 pages, aborde certains chapitres essentiels de l'histoire du XXe siècle. Il est axé autour de l'histoire de deux hommes qui se sont distingués par leur travail sur la scène internationale, tous les deux nés à Santa Margalida, une petite ville de Majorque.

Alzamora a également mentionné la formation du groupe poétique « Els Imparables », dont il était membre, ses collaborations journalistiques en tant que chroniqueur de référence, dans des publications telles que le journal ARA, et des prix de la littérature catalane, beaucoup desquels il a gagné en tant que poète et romancier. L'actualité politique et culturelle a été aussi au centre d'une partie de son exposé.

XXVIIè CICLE DE CINEMA

► 27/01 - 10/02/2020 — Cinéma Utopia

Quatre magnífiques pel·lícules van ser les protagonistes del Cicle de Cinema del Centre català que aquest any 2020 ha arribat a la seva vint-i-setena edició. Com de costum, les projeccions es van fer al cinema Utopia amb una molt bona afluència de públic.

La primera pel·lícula va ser *Els dies que vindran* de Carlos Marques-Marcet, guanyadora del premi Gaudí a la millor pel·lícula del 2019, protagonitzada per David Verdaguer i María Rodríguez-Soto. És una cinta intimista que ens parla dels sentiments i les incerteses d'una parella que espera el seu primer fill.

Un punt i a part per a la sempre popular pel·lícula infantil, que va ser, en aquesta ocasió, *Justin y la espada del valor*, de Manuel Sicilia. Les aventures d'un jove de l'Edat Mitjana que viu en un regne avorrit i que vol esdevenir un cavaller de valor.

La segona proposta per a adults va ser *Maleïda 1882*, d'Albert Naudín. Es tracta d'un documental amb elements de ficció que ens presenta l'ascensió del poeta i religiós Jacint Verdaguer al cim de l'Aneto. Cal remarcar que per a aquesta sessió vàrem tenir la sort de poder comptar amb la presència del seu director, Albert Naudín, amb qui vàrem poder xerrar després de la projecció.

El XXVII Cicle de Cinema del CCL es va tancar amb *Litus*, la darrera cinta de Dani de la Orden, basada en el gran èxit teatral de Marta Buchaca. Segons el seu director, aquesta pel·lícula reflecteix la poca destresa emocional dels components de la seva generació, representats aquí per actors com Belén Cuesta, Adrián Lastra, Álex García i Quim Gutiérrez.

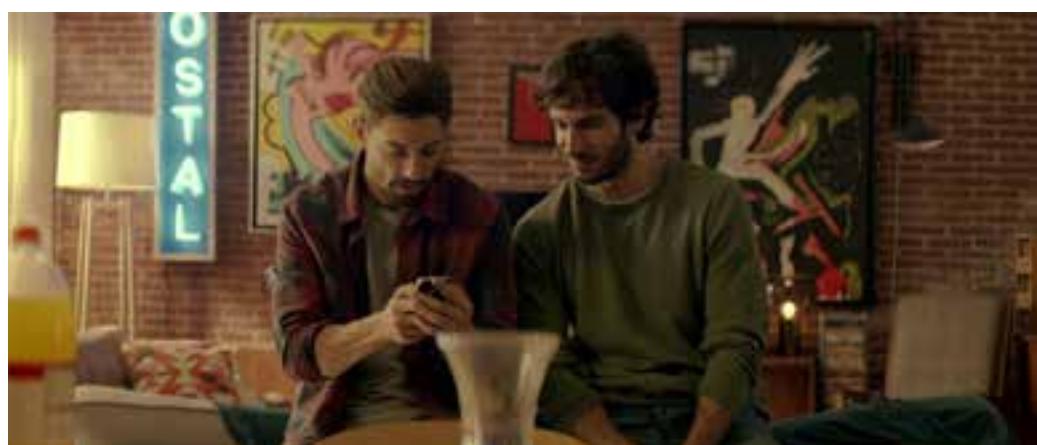
Cuatro magníficas películas fueron las protagonistas del Ciclo de Cine del Centre Català, que este 2020 llegó a su vigesimoséptima edición. Como de costumbre, las proyecciones se hicieron en el cine Utopía con una muy buena afluencia de público.

La primera película fue Los días que vendrán de Carlos Marques-Marcet, ganadora del premio Gaudí a la mejor película de 2019, protagonizada por David Verdaguer y María Rodríguez-Soto. Es una cinta intimista que nos habla de los sentimientos y las incertidumbres de una pareja que espera su primer hijo.

Un punto y aparte para la siempre popular película infantil, que fue, en esta ocasión, Justin y la espada del valor, de Manuel Sicilia. Las aventuras de un joven de la Edad Media que vive en un reino aburrido y que quiere convertirse en caballero de valor.

La segunda propuesta para adultos fue Maldita 1882, de Albert Naudín. Se trata de un documental con elementos de ficción que nos presenta la ascensión del poeta y religioso Jacint Verdaguer a la cima del Aneto. Cabe señalar que para esta sesión tuvimos la suerte de poder contar con la presencia de su director, con quién pudimos charlar después de la proyección.

El XXVII Ciclo de Cine del CCL se cerró con Litus, la última cinta de Dani de la Orden, basada en el gran éxito teatral de Marta Buchaca. Según su director, esta película refleja la poca destreza emocional de los componentes de su generación, representados aquí por actores como Belén Cuesta, Adrián Lastra, Álex García y Quim Gutiérrez.

Quatre films magnifiques ont été les protagonistes du Cycle de cinéma du Centre catalan qui cette année 2020 a atteint sa 27ème édition. Comme d'habitude, les projections étaient au cinéma Utopia avec une très bonne affluence du public.

*Le premier film a été *Els dies que vindran* de Carlos Marques-Marcet, qui a remporté le prix Gaudí du meilleur film en 2019, avec David Verdaguer et María Rodríguez-Soto. C'est un film intime qui nous raconte les sentiments et les incertitudes d'un couple qui attend son premier enfant.*

*Chapitre à part pour le toujours populaire film pour enfants, qui était, cette fois, *Justin et l'épée du courage*, de Manuel Sicilia. Les aventures d'un jeune homme du Moyen Age qui vit dans un royaume ennuyeux et qui veut devenir chevalier du courage.*

*La deuxième proposition pour les adultes est *Maleïda 1882*, d'Albert Naudín. C'est un documentaire avec des éléments de fiction qui nous présente l'ascension du poète et religieux Jacint Verdaguer au sommet de l'Aneto. Il convient de mentionner que pour cette session, nous avons eu la chance d'avoir son directeur avec nous et nous avons pu discuter avec lui après la projection.*

*Le XXVIIe cycle de cinéma du CCL s'est terminé avec *Litus*, le dernier film de Dani de la Orden, basé sur le grand succès théâtral de Marta Buchaca. Selon son réalisateur, ce film reflète la faible capacité émotionnelle des membres de sa génération, représentés ici par des acteurs tels que Belén Cuesta, Adrián Lastra, Álex García et Quim Gutiérrez.*

ASSEMBLEA GENERAL I BRUNCH

► 02/02/2020 — Local del Centre Català

Amb la feina feta, el 2020 vam poder convocar l'assemblea general anual ben aviat, el dia de la Candelera, i vam decidir fer-la al voltant d'un àpat.

De les experiències d'altres anys hem après que, si tot va bé, els socis no troben motius especials per venir a l'assemblea general. Per tant, com que 2019, en conjunt, va ser un bon any ens vam empescar una activitat nova que actués com a incentiu o al·licient (no direm esquer) per als socis: un brunch. El van preparar (amb molt d'amor) la Mariona, la Conchita i en Ramiro.

La veritat és que va funcionar molt bé: una quarantena de socis van respondre a la convocatòria, el menú era complet i deliciós (com va dir l'equip responsable, «res a envejar als millors brunchs de Nova York»), l'ambient va ser molt agradable i vam tenir temps de passar revista a tot: les activitats i els comptes de l'any 2019 i els projectes de futur. Així vam recollir un bon nombre de propostes, a més d'energia per continuar endavant.

Per cert, feia mal dia però no plovia: ja sabeu com va ser la resta de l'hivern, doncs.

Al haber hecho el trabajo, fue posible convocar la asamblea general anual muy pronto (el día de la Candelaria) y decidimos acompañarla con algo de comer.

De las experiencias de años anteriores hemos aprendido que, si todo va bien, los socios no encuentran motivos especiales para acudir a la asamblea general anual. Por lo tanto, puesto que 2019, en conjunto, fue un buen año se nos ocurrió una nueva actividad como incentivo o aliciente para los socios: un brunch. Lo prepararon Mariona, Conchita y Ramiro.

La verdad es que funcionó muy bien: unos cuarenta socios respondieron a la convocatoria, el menú era completo y delicioso (como dijo el equipo responsable, «nada que envidiar a los mejores brunchs de Nueva York»), el ambiente fue muy agradable y tuvimos tiempo de pasar revista a todo: las actividades y las cuentas del año 2019 y los proyectos de futuro. De esta manera, recogimos un buen número de propuestas, además de la energía para seguir adelante.

Por cierto, tuvimos un día nublado y húmedo, pero sin lluvia. Ya sabéis pues cómo fue el resto del invierno.

Comme nous avions bien fait notre travail, il a été possible d'organiser notre assemblée générale annuelle très tôt dans l'année, le jour de la Chandelière. Nous l'avons monté donc autour d'un repas (mais sans crêpes).

L'expérience des années précédentes nous a appris que, si tout va bien, nos membres ne trouvent pas des raisons particulières pour venir à l'assemblée générale annuelle. Donc, comme 2019 a été une bonne année dans l'ensemble, nous avons imaginé une nouvelle activité pour motiver ou encourager les membres : un brunch, préparé par l'équipe de Conchita, Mariona et Ramiro.

Il faut dire que cela a très bien fonctionné : une quarantaine de membres ont répondu à l'appel, le menu était complet et délicieux (comme l'a dit l'équipe, « rien à envier aux meilleurs brunchs de New York »), l'ambiance était très agréable et nous avons eu le temps de tout revoir : les activités et les comptes de l'année 2019, et nos projets pour l'avenir. Nous avons ainsi recueilli un bon nombre de propositions, en plus de l'énergie nécessaire pour continuer.

À propos, le jour était nuageux et humide, mais sans pluie. Vous savez, donc, comment a été la suite de l'hiver.

VISITA DE L'ESCOLA DE MÚSICA L'ORQUESTRA DE GRANOLLERS

► 21/02/2020 — Local del Centre Català

Pel Centre Català de Luxemburg sempre és un plaer quan ens demanen acollir grups procedents de Catalunya amb ganes de conèixer el Gran Ducat. En aquest 2020, va ser de l'Aula de Música l'Orquestra de Granollers qui ens va demanar d'organitzar aquesta acollida per dos grups d'edats ben diferents. El primer grup d'alumnes de 6 a 8 anys (unes 30 persones) ens va visitar amb pares i professors el cap de setmana del 22 i 23 de febrer. Va ser un plaer acollir-los al nostre local, on, després d'una xerrada de presentació sobre Luxemburg i sobre la comunitat catalana del país, ens van obsequiar amb un petit concert dels alumnes i amb un excel·lent pica-pica amb productes tot just portats des de Catalunya. El segon dia el van dedicar a conèixer el país (Echternach, Vianden, etc.).

El cap de setmana següent, 29 de febrer i 1 de març, va ser el grup d'alumnes de 16 a 22 anys de l'Aula de Música l'Orquestra de Granollers, qui ens va visitar. La coincidència de la seva visita amb la celebració del Festival des Migrations i algunes anul·lacions de darrera hora en el programa del Festival van permetre que poguessin actuar a l'escenari principal de Luxexpo la tarda del 29 de febrer. I ho van fer molt bé, amb un variat programa de duets i interpretacions més corals de cançons catalanes que van acabar amb una reeixida versió del «Boig per tu». Una experiència molt completa de coneixement i participació en la vida luxemburguesa que estem segurs que sempre recordaran.

Para el Centre Català de Luxemburg siempre es un placer cuando nos piden acoger grupos procedentes de Cataluña con ganas de conocer el Gran Ducado. En este 2020, fue el Aula de Música l'Orquestra de Granollers quien nos pidió organizar esta recepción para dos grupos de edades muy diferentes. El primer grupo de alumnos de 6 a 8 años nos visitó con padres y profesores (unas 30 personas) el fin de semana del 22 y 23 de febrero. Fue un placer acogerlos en nuestro local, donde, tras una charla de presentación sobre Luxemburgo y sobre la comunidad catalana del país, nos obsequiaron con un pequeño concierto de los alumnos y con un excelente piscolabis con productos recién llegados desde Cataluña. El segundo día lo dedicaron a conocer el país (Echternach, Vianden, etc.).

El fin de semana siguiente, 29 de febrero y 1 de marzo, fue el grupo de alumnos de 16 a 22 años del Aula de Música l'Orquestra de Granollers, quien nos visitó. La coincidencia de su visita con la celebración del Festival des Migrations y algunas anulaciones de última hora en el programa del Festival permitieron que pudieran actuar en el escenario principal de Luxexpo la tarde del 29 de febrero. Y lo hicieron muy bien, con un variado programa de dúos e interpretaciones más corales de canciones catalanas que acabaron con una lograda versión del «Boig per tu». Una experiencia muy completa de conocimiento y participación en la vida luxemburguesa que estamos seguros que siempre recordarán.

Le Centre Catalan de Luxembourg est toujours heureux lorsqu'on nous demande d'accueillir des groupes de Catalogne qui souhaitent connaître le Grand-Duché. En cette année 2020, c'est l'Aula de Música l'Orquestra de Granollers qui nous a demandé d'organiser cette réception pour deux groupes d'âge très différents. Le premier groupe d'élèves de 6 à 8 ans nous a rendu visite avec des parents et des enseignants (environ 30 personnes) le week-end des 22 et 23 février. Ce fut un plaisir de les accueillir dans nos locaux, où, après une présentation sur le Luxembourg et la communauté catalane du pays, ils nous ont offert un petit concert des élèves et une excellente dégustation de produits qu'ils ont apporté de la Catalogne. La deuxième journée a été consacrée à la découverte du pays (Echternach, Vianden, etc.).

Le week-end suivant, les 29 février et 1er mars, le groupe d'élèves de 16 à 22 ans de l'Aula de Música l'Orquestra de Granollers nous a rendu visite. La coïncidence de leur visite avec la célébration du Festival des Migrations et quelques annulations de dernière minute du programme du Festival leur ont permis de se produire sur la scène principale de Luxexpo l'après-midi du 29 février. Et ils l'ont très bien fait, avec un programme varié de duos et des interprétations plus chorales de chansons catalanes qui se sont terminées par une version très réussie de « Boig per tu ». Une expérience très complète de connaissance et de participation à la vie luxembourgeoise dont nous sommes sûrs qu'ils se souviendront toujours.

PARTITS DEL BARÇA AL LOCAL

► 25/02-18/03/2020 — Local del Centre Català

Seguint la iniciativa empresa l'any passat, varem començar el 2020 amb ganas de veure i sobretot compartir les alegries (i les penes) del Barça a Europa. Des del punt de vista esportiu, respecte la temporada 19/20, hi ha poc a senyalar i encara menys a celebrar ja que el joc de l'equip no va acabar de rutllar ni de donar espectacle, com finalment es va concretar acabant l'any en blanc.

En qualsevol cas, els socis i amics del Centre ens varem continuar trobant per seguir els partits a la pantalla gegant i tot i que els assistents no eren gaire nombrosos, l'ambient va ser sempre divertit i engrescador. De fet, hi podíem trobar una representació de tots els papers de l'auca del Camp Nou, començant pel *tribunero* (amic del "xutal!" i el "burru!" dirigit al futbolista de torn), l'optimista ("encara falten tres minuts, segur que en fem dos") i de tant en tant el *hooligan* quan es marcava un gol. Sempre és millor passar els bons i sobretot els mals tràngols entre amics!

Malauradament la pandèmia va estroncar aquesta iniciativa, com moltes d'altres. De moment la seva continuïtat queda en suspens per a les properes temporades, tot dependrà de com evolucioni la possibilitat de fer trobades i de les ganas dels socis i amics del Centre de tornar a compartir el vespres *futbolerus*.

Siguiendo la iniciativa emprendida el año pasado, empezamos 2020 con ganas de ver y sobre todo de compartir las alegrías (y las penas) del Barça en Europa. Desde el punto de vista deportivo, respecto a la temporada 19/20, poco hay que señalar y todavía menos que celebrar, puesto que el juego del equipo no acabó de funcionar ni de dar espectáculo, lo que finalmente se concretó acabando el año en blanco.

De todos modos, los socios y amigos del Centre Català nos continuamos encontrando para seguir los partidos en pantalla gigante y, a pesar de que los asistentes no eran muy numerosos, el ambiente fue siempre divertido y alentador. De hecho, todos los perfiles del Camp Nou estaban representados, empezando por el tribunero (amigo de los "¡chuta!" o "¡burro!" dirigidos al futbolista de turno), el optimista ("todavía faltan tres minutos, seguro que marcamos dos") y de vez en cuando el hooligan cuando se marcaba un gol. ¡Siempre es mejor pasar los buenos y sobre todo los malos momentos entre amigos!

Desgraciadamente la pandemia cortó esta iniciativa, como muchas otras. De momento su continuidad queda en suspeso con vistas a las próximas temporadas, todo dependerá de cómo evolucione la posibilidad de reunirnos y de las ganas de los socios y amigos del Centre de volver a compartir tardes de fútbol.

Suite à l'initiative entamée l'année dernière, nous avons commencé 2020 avec le désir de voir et surtout de partager les joies (et les peines) du Barça en Europe. D'un point de vue sportif, par rapport à la saison 19/20, il y a peu de chose à signaler et encore moins à célébrer, car le jeu de l'équipe n'a pas fonctionné et n'a pas offert de spectacle, ce qui s'est finalement concrétisé en terminant l'année en blanc.

En tout cas, les membres et les amis du Centre catalan ont continué à se réunir pour suivre les jeux sur un écran géant et, malgré que le public n'était pas très nombreux, l'ambiance était toujours amusante et encourageante. En effet, on a pu voir que tous les profils du Camp Nou étaient représentés, à commencer par le *tribunero* (ami des « chuta ! » ou « burro ! » adressés aux footballeurs), l'optimiste (« il reste encore trois minutes, on va sûrement en faire deux ») et de temps en temps le *hooligan* quand un but a été marqué. Il vaut toujours mieux passer les bons et surtout les mauvais moments entre amis !

Malheureusement, la pandémie a interrompu cette initiative, comme beaucoup d'autres. Pour l'instant, sa continuité est en suspens pour les prochaines saisons, tout dépendra de l'évolution de la possibilité de se réunir et du désir des membres et amis du Centre de revenir pour partager les soirées *foot*.

36è FESTIVAL DES MIGRATIONS

► 28/02 - 01/03/2020 — LuxExpo Kirchberg

El cap de setmana del 28 de febrer a l'1 de març, com cada any des d'en fa més de 30, el Centre Català de Luxemburg ha participat al Festival de les Migracions i Saló del Llibre, la gran manifestació de la diversitat a Luxemburg. Com sempre ho hem fet amb dos estands, un dedicat a la venda de llibres i un altre a la promoció i difusió de Catalunya, així com de les activitats que organitza el CCL. D'altra banda, hem posat a la venda productes com Caldos Aneto i diferents conserves de la marca Ferrer. Com a novetat enguany hem preparat paelles que hem intentat vendre.

La valoració global de la nostra participació no és gaire positiva, ja que l'afluència de públic no ha estat la mateixa que la d'anys anteriors. L'organització del festival estima que aquesta participació ha estat força condicionada per l'alarma del coronavirus i pel mal temps que va fer a Luxemburg aquest cap de setmana.

Per tot plegat, hem d'agrair als voluntaris (Irene, Joel, Pablo, Jaime, Jordi, Jaume, Montse, Conxita, Rosa, Glòria, Toni, Ramiro, Valentí, Gabi, Núria, Marga, Fanny, Emilio, Jelena, Màxim, Xavier, Cristina i Pau) la seva inestimable col·laboració, sense la qual no hauríem pogut tirar endavant aquesta activitat.

El fin de semana del 28 de febrero al 1 de marzo, como cada año desde hace más de treinta, el Centro Catalán de Luxemburgo participó en el Festival de las Migraciones y Salón del Libro, la gran manifestación de la diversidad en Luxemburgo. Como siempre lo hicimos con dos stands, uno dedicado a la venta de libros y otro a la promoción y difusión de Cataluña, así como de las actividades que organiza el CCL. Por otro lado, pusimos a la venta productos como Caldos Aneto y diferentes conservas de la marca Ferrer. Como novedad este año preparamos paellas que intentamos vender.

La valoración global de nuestra participación no es muy positiva, puesto que la afluencia de público no fue la misma que en años anteriores. La organización del festival estima que la participación estuvo bastante condicionada por la alarma del coronavirus y por el mal tiempo en Luxemburgo durante el fin de semana del Festival.

Por todo ello, tenemos que agradecer a los voluntarios (Irene, Joel, Pablo, Jaime, Jordi, Jaume, Montse, Conxita, Rosa, Glòria, Toni, Ramiro, Valentí, Gabi, Nuria, Marga, Fanny, Emilio, Jelena, Màxim, Xavier, Cristina y Pau) su inestimable colaboración, sin la cual no habríamos podido sacar adelante esta actividad.

Le week-end du 28 février au 1er mars, comme chaque année depuis plus de trente ans, le Centre catalan du Luxembourg a participé au Festival des migrations et au Salon du livre, la grande manifestation de la diversité au Luxembourg. Comme toujours, nous avions deux stands, l'un consacré à la vente de livres et l'autre à la promotion et à la diffusion de la Catalogne, ainsi qu'aux activités organisées par le Centre Catalan. D'autre part, nous avons mis en vente des produits des marques Aneto et Ferrer. En nouveauté cette année nous avons préparé des paellas que nous avons mis aussi en vente.

L'évaluation globale de notre participation n'est pas très positive, car le nombre de visiteurs n'a pas été le même que les années précédentes. L'organisation du festival estime que la participation a été assez conditionnée par l'alarme du coronavirus et par le mauvais temps au Luxembourg pendant le week-end.

Pour tout cela, nous devons remercier les bénévoles (Irene, Joel, Pablo, Jaime, Jordi, Jaume, Montse, Conxita, Rosa, Glòria, Toni, Ramiro, Valentí, Gabi, Nuria, Marga, Fanny, Emilio, Jelena, Màxim, Xavier, Cristina et Pau) pour leur précieuse collaboration, sans laquelle nous n'aurions pas pu mener à bien cette activité.

CONFERÈNCIA DAVID CASTILLO

► 01/03/2020 — LuxExpo Kirchberg

En l'edició 2020 del Salon du Livre, el Centre Català va acollir una vegada més David Castillo, poeta, novel·lista i periodista cultural. Aquesta vegada Castillo va venir per parlar-nos de la seva última novel·la: *El tango de Dien Bien Phu*, guanyadora del premi Joanot Martorell. La novel·la ha estat publicada tant en català (Grup 62) com en castellà (Edhasa), però la nostra petita conferència, moderada per Jelena Bulić, va ser en castellà. Un públic entusiasta d'una vintena de potencials lectors interessats va seguir una inspiradora conferència de Castillo l'1 de març. L'autor va presentar una detallada genealogia del llibre i les raons de la seva creació. Ens vam assabentar del vincle personal de l'autor amb els protagonistes del llibre i la importància d'abordar el tema de la Guerra Civil, els exiliats i els pocs espanyols que van participar en la derrota de Dien Bien Phu des d'un nou angle.

En la edición 2020 del Salon du livre, el Centre Català acogió una vez más a David Castillo, poeta, novelista y periodista cultural. Esta vez Castillo vino a hablarnos de su última novela: El tango de Dien Bien Phu, ganadora del premio Joanot Martorell. La novela ha sido publicada tanto en catalán (Grup 62) como en castellano (Edhasa), pero nuestra pequeña conferencia, moderada por Jelena Bulić, fue en castellano. Un público entusiasta de una veintena de potenciales lectores interesados siguió una inspiradora conferencia de Castillo el 1 de marzo. El autor presentó una detallada genealogía del libro y las razones de su creación. Nos enteramos de la conexión personal del autor con los protagonistas del libro y la importancia de abordar el tema de la Guerra Civil, los exiliados y los pocos españoles que participaron en la derrota de Dien Bien Phu desde un nuevo ángulo.

Lors de l'édition 2020 du Salon du livre, le Centre catalan du Luxembourg a accueilli une nouvelle fois David Castillo, poète, romancier et journaliste culturel. Cette fois-ci, Castillo est venu parler de son dernier roman, *El tango de Dien Bien Phu*, lauréat du prix Joanot Martorell. Le roman a été publié à la fois en catalan (Grup 62) et en castillan (Edhasa), mais notre conférence, animée par Jelena Bulić, s'est déroulée en castillan. Un public enthousiaste d'une vingtaine de lecteurs potentiels intéressés a suivi le 1er mars une conférence inspirante de Castillo. L'auteur a présenté une généalogie détaillée du livre et les raisons qui ont motivé sa création. Nous avons entendu parler du lien personnel de l'auteur avec les protagonistes du livre et de l'importance d'aborder le sujet de la guerre civile espagnole, des exilés et des quelques espagnols qui ont participé à la défaite de Dien Bien Phu sous un angle nouveau.

ACTIVITATS ANUL·LADES

El 15 de març les autoritats luxemburgueses varen decretar un confinament total del país a causa de la pandèmia de Coronvarus COVID-19

13/03 – Concert del grup On the Raw

On the Raw és un grup català de *progressive*. La seva música, instrumental, beu de les fonts del jazz però flirteja amb el rock i l'electrònica. El resultat és un estil molt propi, molt emocional, que els està fent cada vegada més coneguts tant a Catalunya com arreu.

On the Raw es un grupo catalán de progressive. Su música, instrumental, bebe de las fuentes del jazz pero flirtea con el rock y la electrónica. El resultado es un estilo muy propio, muy emocional, que los está haciendo cada vez más conocidos tanto en Cataluña como en el exterior.

On the Raw est un groupe progressive catalan. Sa musique, instrumentale, puise dans les sources du jazz mais flirte aussi avec le rock et l'électronique. Le résultat est un style très propre, très émotionnel, qui les fait de plus en plus connus en Catalogne et partout.

22/03 – Calçotada 2020 amb concert d'Alidé Sans

La tradicional Calçotada, feta amb productes arribats d'Alcover, havia de ser completada amb un concert de la cantant aranesa Alidé Sans.

La tradicional Calçotada, elaborada con productos llegados de Alcover, iba a ser completada con un concierto de la cantante aranesa Alidé Sans.

La traditionnelle Calçotada, élaborée avec des produits provenant d'Alcover, devait être complétée par un concert de la chanteuse aranaise Alidé Sans.

26/03 – Trobada amb Martí Gironell i tast de vins Jean Leon

Martí Gironell ens havia de parlar de la seva novel·la *La força d'un destí*, guardonada amb el premi Ramon Llull 2018 i traduïda a diverses llengües. L'obra recorre la trajectòria de Jean Leon, un català amb una vida, com se sol dir, de pel·lícula. Finalment, la vetllada finalitzava amb un tast de vins Jean Leon, ofert per un representant de l'empresa a Bèlgica i Luxemburg.

Martí Gironell nos iba a presentar su novela La fuerza d'un destino, galardonada con el premio Ramon Llull 2018 y traducida a diversas lenguas. La obra retrata la trayectoria de Jean Leon, un catalán con una vida, como se suele decir, de película. Finalmente, la velada finalizaba con una cata de vinos Jean Leon, ofrecida por un representante de la empresa en Bélgica y Luxemburgo.

Martí Gironell devait nous parler de son roman *La force d'un destin*, récompensé par le prix Ramon Llull 2018 et traduit à plusieurs langues. La pièce retrace la trajectoire de Jean Leon, un Catalan avec une vie, comme on dit, de cinéma. La soirée devrait être cloturée par une dégustation de vins Jean Leon, proposée par un représentant de l'entreprise en Belgique et au Luxembourg.

28/03 – Dona i exili (conferència i concert)

Per la part de conferència, Maria Àngels Cabré, crítica literària i directora de l'Observatori Cultural de Gènere, ens anava a parlar sobre alguns dels aspectes del doble silenci que es va imposar a moltes dones: pel fet d'haver-se exiliat i pel fet de ser dones. El duo format per Marta Rius i Guillem Ballaz ens hauria il·lustrat musicalment la conferència amb peces de Teresa Rebull.

Para la conferencia, María Àngels Cabré, crítica literaria y directora del Observatorio Cultural de Género, nos iba a hablar sobre algunos de los aspectos del doble silencio que se impuso a muchas mujeres: por haberse exiliado y por el hecho de ser mujeres. El dúo formado por Marta Rius y Guillem Ballaz nos habría ilustrado musicalmente la conferencia con obras de Teresa Rebull.

Pour la partie de la conférence, María Àngels Cabré, critique littéraire et directrice de l'Observatoire culturel du genre, allait parler de certains aspects du double silence qui s'est imposé à de nombreuses femmes: pour le fait d'être exilié et être des femmes. Le duo formé par Marta Rius et Guillem Ballaz aurait musicalement illustré la conférence avec des pièces de Teresa Rebull.

XERRADA ROLF TARRACH

sobre el Coronavirus

► 09/04/2020 — Virtual

Les mesures sanitàries en resposta al brot de COVID-19 ens van obligar a anular totes les activitats previstes per als mesos de març i abril, però també a trobar solucions imaginatives per mantenir l'activitat i ser útils a la comunitat catalana. Amb aquest doble objectiu vam convocar, per primera vegada, una activitat virtual: una xerrada a través de l'aplicació Zoom amb el nostre amic Rolf Tarrach (físic teòric i antic rector de la Universitat de Luxemburg).

El resultat va ser excel·lent. Vam tenir una quarantena de connexions amb una seixantena de participants en total, comptant que més d'una persona seguia la xerrada amb el mateix aparell. Com a curiositat, ens

van escoltar l'expresident del CCL Mateu Turró des de Riudoms i la Delegada de la Generalitat davant la UE, Meritxell Serret, des de Brussel·les. Això sembla indicar l'interès pel tema i no tant que la gent s'avorreixi durant el confinament, perquè no falten les ofertes de lleure a casa. De fet, com va dir el propi Tarrach, és la primera vegada que un fenomen ens afecta a tots a la vegada, en una escala mundial.

La intervenció inicial del professor Tarrach va ser breu però plena de contingut. Sobretot va aportar perspectiva. Va comparar el coronavirus amb epidèmies anteriors, amb altres virus i amb altres causes de mortalitat. El va definir com a

molt contagios però relativament poc agressiu. Pel que fa a les mesures sanitàries, va descriure el confinament general com una solució entre altres, potser la més «assumible»: deixar que s'infecti tothom per assolir la immunitat de grup podria provocar moltes morts i detectar tots els infectats per aïllar-los només a ells podria ser tècnicament massa complex. Tot i no voler atrevir-se a definir com serà el món després, ho va haver de fer per les preguntes del públic, molt participatiu.

En resum, tot un èxit que ens va animar... pel que fa a la malaltia i pel que fa a les possibles activitats del CCL durant el confinament.

Las medidas sanitarias en respuesta al brote de COVID-19 nos obligaron a anular todas las actividades previstas para los meses de marzo y abril, pero también a encontrar soluciones imaginativas para mantener la actividad y ser útiles a la comunidad catalana. Con este doble objetivo convocamos, por primera vez, una actividad virtual: una charla a través de la aplicación Zoom con nuestro amigo Rolf Tarrach (físico teórico y antiguo rector de la Universidad de Luxemburgo).

El resultado fue excelente. Contamos con una cuarentena de conexiones y hasta sesenta participantes, entre ellos, la Delegada de la Generalitat ante la UE, Meritxell Serret. Esto parece indicar el interés por el tema y no tanto que la gente se aburra durante el confinamiento, porque no faltan las ofertas de ocio desde casa. De hecho, como dijo el propio Tarrach, es la primera vez que un fenómeno nos afecta a todos a la vez, a escala mundial.

La intervención inicial del profesor Tarrach fue breve pero llena de contenido. Sobre todo, aportó perspectiva. Comparó el coronavirus con epidemias anteriores y con otros virus. Lo definió como muy contagioso, pero relativamente poco agresivo. En cuanto a las medidas sanitarias, describió el confinamiento general como una solución entre otras, quizás la más «asumible»: dejar que se infecte todo el mundo para lograr la inmunidad de grupo podría provocar muchas muertes y detectar a todos los infectados para aislarlos solo a ellos podría ser técnicamente demasiado complejo. A pesar de no querer atreverse a definir cómo será el mundo después, lo tuvo que hacer ante las preguntas del público, muy participativo.

En resumen, todo un éxito que nos animó... en cuanto a la enfermedad y en cuanto a las posibles actividades del CCL durante el confinamiento.

Les mesures sanitaires adoptées en réponse à l'épidémie de COVID-19 nous ont obligés à annuler toutes les activités prévues pour mars et avril, mais aussi à trouver des solutions imaginatives pour maintenir l'activité et être utiles à la communauté catalane. Avec ce double objectif, nous avons organisé, pour la première fois, une activité virtuelle : une conférence via Zoom avec notre ami Rolf Tarrach (physicien et ancien recteur de l'Université du Luxembourg).

Le résultat a été excellent. Nous avons compté 60 participants. Cela semble indiquer l'intérêt pour le sujet et non pas que les gens s'ennuient pendant le confinement, car ce ne sont pas les offres de loisirs à suivre de chez soi qui manquent. En fait, comme Tarrach lui-même l'a dit, c'est la première fois qu'un phénomène nous touche tous en même temps, à échelle mondiale.

Le discours initial du professeur Tarrach a été bref, mais plein de contenu. Surtout, il a permis de mettre en perspective les choses. Il a comparé le coronavirus aux épidémies précédentes et à d'autres virus. Il l'a défini comme hautement contagieux mais relativement peu agressif. En termes de mesures sanitaires, il a décrit le confinement général comme une solution parmi d'autres, peut-être la plus « facile à assumer » : laisser tout le monde se faire infecter pour obtenir une immunité de groupe pourrait causer de nombreux décès, tandis que détecter toutes les personnes infectées pour isoler uniquement celles-ci pourrait être trop complexe. Bien que ne voulant pas oser définir ce que sera le monde plus tard, il a dû le faire devant les questions du public, très participatif.

En bref, c'est un succès qui nous a encouragés... en ce qui concerne la maladie et les activités possibles du CCL pendant le confinement.

XERRADA DANIEL RAVENTÓS

economista

► 17/04/2020 — Virtual

Atès l'èxit de la primera conferència virtual, ens vam llençar a organitzar-ne d'altres. La primera va ser el divendres 17 d'abril amb el doctor en Economia Daniel Raventós. Malgrat que no ens va donar gaires elements per a l'optimisme davant la crisi provocada pel coronavirus, que és també econòmica, el professor Raventós ens va parlar de manera molt clara i didàctica de la renda bàsica universal. Es va estendre també en les diferències amb subsidis que ja existeixen o que existiran aviat (en referència a la darrera proposta del govern espanyol en aquest sentit). Al final, vam aprendre què és la renda bàsica universal, com funciona, per què la defensen dretes i esquerres (però amb diferències fonamentals), com es finançaria i com podria contribuir a fer una societat millor. I una curiositat: l'únic lloc del món on existeix alguna cosa que gairebé es podria considerar una renda bàsica universal és Alaska.

Vam arribar a gairebé cinquanta connexions i setanta oients, alguns d'ells des de fora de Luxemburg (com ara l'amic Albert Masquef, president del Cercle Català de Madrid). El públic va estar molt participatiu en tot moment i vam lamentar no haver disposat de més temps. De fet, en resposta a una qüestió del públic va sorgir l'únic element d'optimisme del ponent: amb la crisi es qüestiona més que mai la desigualtat en les rendes.

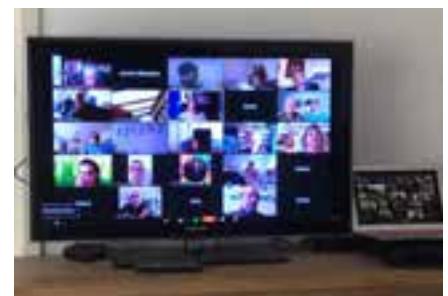
A la luz del éxito de nuestra primera conferencia virtual, organizamos algunas más. Para empezar, el viernes 17 de abril hablamos con el doctor en Economía Daniel Raventós. A pesar de que no nos dio muchos elementos para el optimismo ante la crisis provocada por el coronavirus, que también es económica, el profesor Raventós nos habló de manera muy clara y didáctica sobre la renta básica universal. Se extendió también en las diferencias con subsidios que ya existen o que existirán pronto (en referencia a la última propuesta del Gobierno español en este sentido). Al final, aprendimos qué es la renta básica universal, cómo funciona, por qué la defienden derechas e izquierdas (pero con diferencias fundamentales), cómo se financiaría y cómo podría contribuir a crear una sociedad mejor. Y una curiosidad: el único lugar del mundo donde existe algo que casi se podría considerar una renta básica universal es Alaska.

Llegamos a casi cincuenta conexiones y setenta oyentes, algunos de ellos desde fuera de Luxemburgo (como por ejemplo nuestro amigo Albert Masquef, presidente del Cercle Català de Madrid). El público estuvo muy participativo en todo momento y lamentamos no haber dispuesto de más tiempo. De hecho, en respuesta a una cuestión del público surgió el único elemento de optimismo del ponente: con la crisis se cuestiona más que nunca la desigualdad en las rentas.

Compte tenu du succès de notre première conférence virtuelle, nous en avons organisé quelques autres. Pour commencer, le vendredi 17 avril, nous nous sommes entretenus avec Daniel Raventós, docteur en économie. Malgré le fait qu'il ne nous ait pas donné beaucoup d'éléments d'optimisme face à la crise, aussi économique, provoquée par le coronavirus, le professeur nous a parlé de manière très claire et didactique du revenu de base universel. Il s'est également étendu sur les différences avec les subsides qui existent déjà ou existeront bientôt (en référence à la dernière proposition du gouvernement espagnol dans ce sens). À la fin, nous avons appris ce qu'est le revenu de base universel, comment il fonctionne, pourquoi la droite et la gauche le défendent (mais avec des différences fondamentales), comment il serait financé et comment il pourrait contribuer à créer une société meilleure. Et une curiosité : le seul endroit au monde où il existe quelque chose qui pourrait presque être considérée comme un revenu de base universel est l'Alaska.

Nous avons atteint près de cinquante connexions et soixante-dix auditeurs, dont certains hors Luxembourg. Le public a été très participatif à tout moment et nous avons regretté de ne pas avoir eu plus de temps. En fait, en réponse à une question, l'orateur a prononcé son seul mot optimiste : avec la crise, l'inégalité des revenus est plus que jamais remise en question.

XERRADA PAU VIDAL

lingüista

► 21/04/2020 — Virtual

Continuant amb les conferències virtuales en temps de pandèmia, dimarts 21 d'abril vam parlar amb el filòleg (i escriptor, traductor, crucigramista, etc) Pau Vidal. El coronavirus potser encara no té un tractament mèdic, però sí té tractament lingüístic. Amb el nostre expert convidat vam veure tota una sèrie de temes, començant per una recomanació de filòleg: no mirar els casos aïlladament sinó considerar-los en el conjunt del sistema. Bé, el consell potser val també per a la ciència mèdica.

Per la part del virus, vam aprendre molt sobre com parlar-ne. Per exemple, com pronunciar correctament coronavirus i COVID (com David). També que aquesta última paraula és femenina, perquè és el nom d'una malaltia, però molta gent s'hi refereix en masculí per confusió amb el virus que la genera i perquè la forma de la paraula fa pensar en un masculí. En el torn de debat vam parlar força de vàters, comunes i excusats, i de la «correcció espontània» que practiquen alguns (de bona o mala fe) a les xarxes socials. El consell del filòleg és de no fer-ne cas i, si tenim dubtes, acudir al diccionari o als experts. També vam dedicar una estona al futur del català.

Vam tenir un debat molt animat i participatiu, que es va allargar fins després de les vuit, amb el nostre convidat i la trentena de connexions (una quarantena de participants). Cal destacar que Ràdio Amèrica Barcelona va retransmetre en directe la nostra xerrada i que alguns dels seus oyents també van intervenir en el debat.

Continuando con las conferencias virtuales en tiempos de pandemia, el martes 21 de abril hablamos con el filólogo (y escritor, traductor, crucigramista, etc.) Pau Vidal. El coronavirus quizás todavía no tiene un tratamiento médico, pero sí tiene tratamiento lingüístico. Con nuestro experto invitado vimos toda una serie de temas, empezando por una recomendación de filólogo: no mirar los casos aisladamente sino considerarlos en el conjunto del sistema. Bueno, el consejo quizás vale también para la Medicina.

Por la parte del virus, aprendimos mucho sobre cómo hablar de él. Por ejemplo, como pronunciar correctamente en catalán coronavirus y COVID. También descubrimos que esta última palabra es femenina, porque es el nombre de una enfermedad, pero mucha gente recurre al masculino por confusión con el virus que la genera y porque la forma de la palabra evoca un masculino. En el turno de debate hablamos bastante de váteres, comunes y retretes, y de la «corrección espontánea» que practican algunos (de buena o mala fe) en las redes sociales. El consejo del filólogo es no hacerles caso y acudir al diccionario o a los expertos. También dedicamos un rato al futuro de la lengua catalana.

Mantuvimos una charla muy animada y participativa, que se alargó hasta después de las ocho, con nuestro invitado y la treintena de conexiones (unos cuarenta participantes). Hay que destacar que Ràdio Amèrica Barcelona retransmitió en directo nuestra charla y que algunos de sus oyentes también intervieron en el debate.

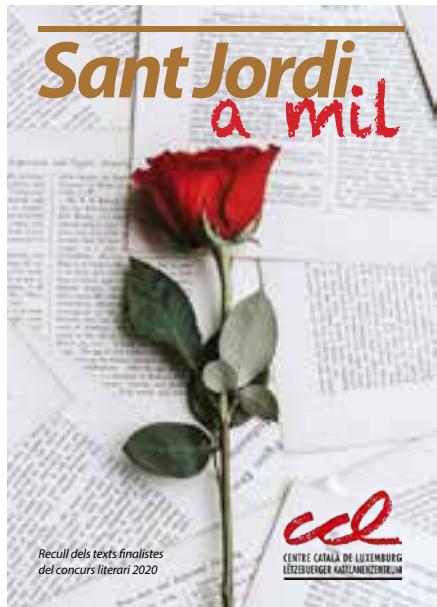
Poursuivant les conférences virtuelles en temps de pandémie, le mardi 21 avril, nous nous sommes entretenus avec le philologue (et écrivain, traducteur, cruciverbiste, etc.) Pau Vidal. Le coronavirus n'a peut-être pas encore de traitement médical, mais il a certainement un traitement linguistique. Avec notre expert, nous avons vu toute une série de sujets, à commencer par la recommandation du philologue : ne pas considérer les cas isolément mais dans le système tout entier. Les conseils peuvent également s'appliquer à la médecine.

En ce qui concerne le virus, nous avons beaucoup appris sur la façon d'en parler. Par exemple, comment prononcer correctement en catalan coronavirus et COVID. Nous avons également découvert que ce dernier mot est féminin, car il s'agit du nom d'une maladie, mais beaucoup de gens le font masculin en raison de la confusion avec le virus qui l'engendre et parce que la forme du mot évoque un masculin. Au cours du débat, nous avons beaucoup parlé des toilettes et de la « correction spontanée » que certaines personnes (de bonne ou de mauvaise foi) pratiquent sur les réseaux sociaux. Le conseil du philologue est de les ignorer et d'aller voir le dictionnaire ou les experts.

Nous avons eu une discussion très animée et participative, qui a duré jusqu'après huit heures, avec notre invité et la trentaine de connexions (une quarantaine de participants). Il faut noter que Ràdio Amèrica Barcelona a retransmis notre conférence en direct et que certains de ses auditeurs ont également participé au débat.

SANT JORDI DES DEL CONFINAMENT

► 23/04/2020 — Virtual

De seguida que vam entendre que enguany seria impossible obrir una parada de llibres i roses al local per Sant Jordi, vam buscar alternatives. La primera va ser recuperar el concurs literari «Sant Jordi a mil», que ja havíem convocat per celebrar el nostre 25è aniversari. El premi en aquesta ocasió incloïa l'honor de defensar Luxemburg en un concurs literari europeu muntat amb la complicitat de molts altres casals d'Europa. El guanyador va ser un històric del Centre Català de Luxemburg: Anton Marco, amb el seu relat «Treva i pau».

Vam anunciar-ho dijous 23 en una nova sessió de zoom que tenia com a plat fort el recital de poesia de Helga Simon. La poeta ens havia d'acompanyar físicament al Printemps des Poètes durant els dies 24, 25 i 26 d'abril, però, en ajornar-se el festival fins al setembre, va tenir l'amabilitat d'ofrir-nos un recital virtual per no deixar-nos sense lletres en un dia com Sant Jordi.

Malgrat que era la primera vegada tant per a la poeta com per al Centre Català i la virtualitat de l'experiència, el recital va ser preciós. L'autora va presentar els poemes a l'estil dels cantants als concerts, amb una petita història per a cada text que llegia. Els seus versos s'inspiren en moments curiosos de la quotidianitat que sovint analitza des d'un punt de vista gairebé científic (com a doctora en Biomedicina que és). Una poesia a la vegada sensata i sensible. Va fer una lectura lleugera, natural, que va agradar molt als 52 usuaris que es van connectar (des de Bèlgica, França, Madrid, Eslovènia, Catalunya i, evidentment, Luxemburg). Després vam deixar una estona per parlar tant del coronavirus com de versos com de lectura en veu alta com d'alguns temes que havíem tractat el dimarts amb el filòleg Pau Vidal.

Un Sant Jordi diferent.

Cuando nos dimos cuenta de que este año sería imposible abrir una parada de libros y rosas en nuestro local por Sant Jordi, empezamos a pensar en alternativas. La primera fue recuperar el concurso literario «Sant Jordi a mil», que ya habíamos convocado para celebrar nuestro 25.º aniversario. El premio en esta ocasión incluía el honor de defender a Luxemburgo en un concurso literario europeo urdido con la complicidad de otros muchos casales de Europa. El ganador fue un histórico del Centro Catalán de Luxemburgo: Anton Marco, con su relato «Treva i pau».

Lo anunciamos el jueves 23 en una nueva sesión de zoom que tenía como plato fuerte el recital de poesía de Helga Simon. La poeta tenía que acompañarnos físicamente en el Printemps des Poètes los días 24, 25 y 26 de abril, pero, al aplazarse el festival hasta septiembre, se apuntó a un recital virtual por no dejarnos sin literatura en un día como Sant Jordi.

A pesar de que era la primera vez tanto para la poeta como para el Centre Català y de la virtualidad de la experiencia, el recital fue precioso. La autora presentó los poemas al estilo de los cantantes en los conciertos, con una pequeña historia para cada texto que leía. Sus versos se inspiran en momentos curiosos de la cotidianidad que a menudo analiza desde un punto de vista casi científico (como doctora en Biomedicina que es). Una poesía sensata y sensible al mismo tiempo. La suya fue una lectura ligera, natural, que hizo las delicias de los 52 usuarios que se conectaron (desde Bélgica, Francia, Madrid, Eslovenia, Cataluña y, claro, Luxemburgo). Después dejamos un rato para charlar tanto del coronavirus como de versos como de lectura en voz alta como de algunos temas que habíamos tratado el martes con el filólogo Pau Vidal.

Un Sant Jordi distinto.

Lorsque nous avons réalisé que cette année il serait impossible d'ouvrir un stand de livres et roses dans nos locaux pour Sant Jordi, nous avons commencé à penser à des alternatives. La première a été de récupérer le concours littéraire « Sant Jordi a mil », que nous avions déjà convoqué pour célébrer notre 25e anniversaire. Le prix décerné à cette occasion comprenait l'honneur de défendre le Luxembourg dans un concours littéraire européen conçu avec la complicité de nombreuses autres maisons en Europe. Le gagnant est un membre historique du Centre catalan du Luxembourg : Anton Marco, avec son texte « Treva i pau ».

Nous avons annoncé cette nouvelle jeudi le 23 avril avec une séance de zoom qui comprenait aussi le récital de poésie d'Helga Simon. La poétesse devait nous rejoindre physiquement au Printemps des poètes les 24, 25 et 26 avril, mais comme le festival a été reporté au mois de septembre, elle s'est lancée à un récital virtuel car elle ne voulait pas nous laisser sans littérature un jour comme Sant Jordi.

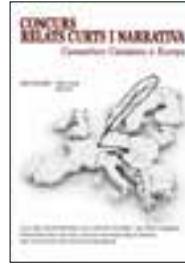
Malgré le fait que c'était la première fois pour la poétesse et pour le Centre Català, et la virtualité de l'expérience, le récital était magnifique. Elle a présenté ses poèmes dans le style des chanteurs des concerts, avec une petite histoire pour chaque texte.

Ses vers sont inspirés de moments de la vie quotidienne qu'elle analyse souvent d'un point de vue presque scientifique (en tant que docteur en biomédecine qu'elle est). Une poésie à la fois raisonnable et sensible. Sa lecture, légère et naturelle, a ravi les 52 utilisateurs qui se sont connectés (de Belgique, de France, de Madrid, de Slovénie, de Catalogne et, bien sûr, du Luxembourg). Ensuite, nous avons causé un moment sur le coronavirus, sur des vers et des lectures à voix haute, et sur certains sujets que nous avions abordés mardi avec le philologue Pau Vidal.

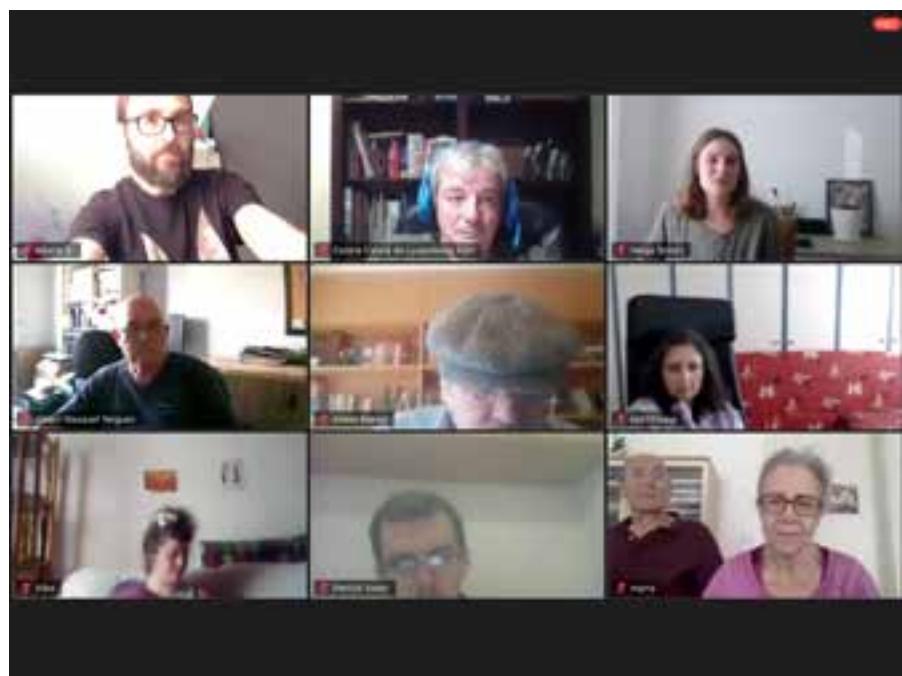
Un Sant Jordi différent.

Concurs relats curts i narrativa

Comunitats Catalanes a Europa

Recull dels texts guanyadors del concurs literari 2020

XERRADA NANDU JUBANY

xef

► 25/04/2020 — Virtual

Per tenir una impressió de com afecten el virus i el confinament al món de la restauració vam tenir la sort de poder enraonar amb Nandu Jubany. Hi volíem parlar com a xef i ens va respondre sobretot com a empresari. Malgrat tenir 100 dels seus 108 treballadors en atur temporal, Jubany va desprendre optimisme i ganes de treballar. De fet, els seus projectes no s'han aturat, només els està reformulant. Amb tot, no té pressa per tornar a obrir. I si ell està segur que se'n sortirà (diu que perquè té tants deutes que els bancs no li permetran que deixi de treballar), no ho té tan clar per als petits empresaris, a qui dona una gran importància.

També ens va explicar que aquests dies té més temps (cap sorpresa: diu que normalment treballa setze hores al dia) i es dedica a les xarxes socials: vídeos en viu, stories a Instagram, etc. No s'esperava l'èxit que ha tingut (va començar per casualitat un dia que cuinava per a tota la família) i li sap greu pensar que potser no es podrà mantenir tan present quan torni la normalitat (o el que sigui que vingui). Qui havia de dir que el virus el viralitzaria...

Com a curiositats, vam descobrir les diferències entre la crème brûlée i la crema catalana, els plats que pot cuinar una nena de nou anys, com agafar gust a la cuina després de la jubilació i que el plat preferit de Nandu Jubany són els ous ferrats. Ah, i que els seus referents a la cuina són Carles Gaig i Ferran Adrià.

Aquesta vegada van ser quaranta aparells connectats des de diferents punts del planeta; fins i tot d'Amèrica gràcies novament a Ràdio Amèrica Barcelona. De fet, els oients d'aquesta emissora van estar ben actius i vam rebre preguntes de Mèxic, Argentina i Costa Rica, entre altres.

Para tener una impresión de cómo afectan el virus y el confinamiento al mundo de la restauración tuvimos la suerte de poder conversar con Nandu Jubany. Queríamos hablar con el chef y nos respondió sobre todo el empresario. A pesar de tener a 100 de sus 108 trabajadores en paro temporal, Jubany rebosaba optimismo y ganas de trabajar. De hecho, sus proyectos no se han parado, solo se están reformulando. Con todo, no tiene prisa para volver a abrir. Y si él está seguro que saldrá adelante (afirma que porque tiene tantas deudas que los bancos no le permitirán que deje de trabajar), no lo tiene tan claro para los pequeños empresarios, a quienes considera de gran importancia.

Asimismo, nos explicó que estos días tiene más tiempo (qué sorpresa: normalmente trabaja dieciséis horas al día) y se dedica a las redes sociales: videos en vivo, stories en Instagram, etc. No se esperaba el éxito que ha tenido (empezó por casualidad un día que cocinaba para toda la familia) y le sabe mal pensar que quizás no podrá mantener tanta actividad cuando vuelva la normalidad (o lo que sea). Quién iba a decir que se haría viral gracias a un virus.

Como curiosidades, descubrimos las diferencias entre la crème brûlée y la crema catalana, los platos que puede cocinar una niña de nueve años, cómo cogerle el gusto a la cocina después de la jubilación y que el plato preferido de Jubany son los huevos fritos. Ah, y que sus referentes son Carles Gaig y Ferran Adrià.

Esta vez fueron cuarenta aparatos conectados desde diferentes puntos del planeta; incluso de América gracias nuevamente a Ràdio Amèrica Barcelona. De hecho, los oyentes de esta emisora estuvieron muy activos y recibimos preguntas de México, Argentina y Costa Rica.

Afin d'avoir une idée de l'impact du virus et du confinement sur le monde de la restauration, nous avons parlé avec Nandu Jubany. Nous voulions parler au chef et c'est l'entrepreneur qui nous a répondu. Bien que 100 de ses 108 travailleurs soient temporairement au chômage, Jubany était plein d'optimisme et de désir de travailler. En fait, ses projets ne se sont pas arrêtés, ils sont juste reformulés. Pourtant, il n'est pas pressé de rouvrir. Et s'il est sûr de réussir (d'après lui parce qu'il a tellement de dettes que les banques ne lui permettront pas le contraire), il n'est pas aussi sûr pour les petits entrepreneurs, qu'il considère très importants.

Il nous a également expliqué que ces jours, il dispose de plus de temps (sans surprise : il travaille généralement seize heures par jour) et qu'il se consacre aux réseaux sociaux : vidéos, stories sur Instagram, etc. Il ne s'attendait pas au succès qu'il a eu et il est un peu triste de penser qu'il ne pourra pas maintenir cette activité quand la normalité (ou quoi que ce soit) reviendra. Qui aurait cru qu'il deviendrait viral grâce à un virus.

En guise de curiosité, nous avons découvert les différences entre la crème brûlée et la crème catalane, les plats qu'une fillette de neuf ans peut cuisiner, comment prendre goût à la cuisine après la retraite et que le plat préféré de M. Jubany sont les œufs au plat. Oh, et que ses références sont Carles Gaig et Ferran Adrià.

Cette fois-ci, quarante appareils étaient connectés depuis différents points de la planète ; même depuis l'Amérique grâce à Ràdio Amèrica Barcelona. En fait, les auditeurs de cette station ont été très actifs et nous avons reçu des questions du Mexique, de l'Argentine et du Costa Rica.

XERRADA MARIBEL BERGES

empreñedora en biotecnología

► 25/04/2020 — Virtual

Amb Maribel Berges, enginyera química i emprendedora en biotecnologia, vam recórrer tot el procés de concepció, desenvolupament, prova i aprovació de medicaments en condicions normals. Va esmentar el perill que comporten els percentatges, amb correlacions que no són tan fàcils de fer. A continuació es va estendre també, és clar, sobre què s'està fent a tot el món per fer front a la COVID-19. Entre altres, va explicar amb més detall el projecte Solidarity de l'Organització Mundial de la Salut. Va admetre que molts aspectes del virus romanen desconeguts i que s'està provant el que cada equip té a disposició. Va insistir en la necessitat de recerca, però va ser crítica (i pessimista) respecte als recursos i als esforços que s'hi dediquen i s'hi dedicaran.

Els 36 usuaris connectats (aquesta vegada gairebé tots de Luxemburg) van fer moltes preguntes. En especial sobre els medicaments que s'estan probant a tot el món i dels quals parlen els diaris. De Madagascar a Cuba i sense oblidar la medecina tradicional.

Con Maribel Berges, ingeniera química y emprendedora en biotecnología, recorrimos todo el proceso de concepción, desarrollo, prueba y aprobación de medicamentos en condiciones normales. Mencionó el peligro que comportan los porcentajes, con correlaciones que no son tan fáciles de establecer. A continuación, se extendió también, claro está, sobre lo que se hace en todo el mundo para hacer frente a la COVID-19. Entre otros, explicó con más detalle el proyecto Solidarity de la Organización Mundial de la Salud. Admitió que muchos aspectos del virus siguen siendo desconocidos y que se está probando lo que cada equipo tiene a su disposición. Insistió en la necesidad de investigar, pero fue crítica (y pesimista) respecto a los recursos y a los esfuerzos que se dedican y se dedicarán a ello.

Los 36 usuarios conectados (esta vez casi todos de Luxemburgo) hicieron muchas preguntas. En especial sobre los medicamentos que se están probando en todo el mundo y de los cuales hablan los periódicos. De Madagascar a Cuba y sin olvidar la medicina tradicional.

Avec Maribel Berges, ingénieur chimiste et entrepreneur en biotechnologie, nous avons suivi tout le processus de conception, de développement, de test et d'approbation des médicaments dans des conditions normales. Elle a mentionné le danger des pourcentages, avec des corrélations qui ne sont pas si faciles à établir. Elle a ensuite, bien sûr, parlé de ce qui se fait dans le monde pour répondre au COVID-19. Elle a notamment expliqué plus en détail le projet Solidarity de l'Organisation mondiale de la santé. Elle a admis que de nombreux aspects du virus restent inconnus et que chacun essaye avec ce qu'il a sa disposition. Elle a insisté sur la nécessité de la recherche, mais s'est montrée critique (et pessimiste) quant aux ressources et aux efforts qui y sont et y seront consacrés.

Les 36 utilisateurs connectés (cette fois-ci presque tous du Luxembourg) ont posé de nombreuses questions. En particulier sur les médicaments testés dans le monde entier et dont les journaux parlent. De Madagascar au Cuba, sans oublier la médecine traditionnelle.

XERRADA JOAN DAUSÀ

músic

► 05/05/2020 — Virtual

El 2017, quan va embarcar-se en una gira internacional amb cançons en anglès, vam ser els primers de convidar-lo. Potser per això, el cantant i actor Joan Dausà va acceptar molt amablement la nostra invitació d'explicar-nos com viu la crisi de la COVID-19 el món de la música en català. Va dibuixar un panorama si més no preocupant: de fa temps, la principal font d'ingressos dels músics són els concerts i ara no es poden fer. Ell va tenir la sort relativa que la pandèmia el va enganxar ja «confinat»: havia acabat gira i volia dedicar tot un any a treballar en un nou disc. Altres artistes van tenir molta menys sort i van anul·lar moltíssims concerts.

Pel que fa al futur, no pensa pas que «Tot anirà bé», com diu la seva cançó. Més aviat creu que caldrà estudiar molt bé com tornar a fer recitals, perquè les sales amb la meitat d'aforament no són viables. No espera gran ajuda de les administracions: només demana reduir l'IVA dels productes culturals o eliminar-lo i que ajudin a la gent, perquè confia que, si la gent té més diners, se'ls gastarà també en cultura.

Malgrat el ton pessimista, la conversa va ser força divertida, sobretot per la simpatia inherent al cantant. No vam arribar als 30.000 aparells connectats com en el seu ja famós concert «a la dutxa», sinó que ens vam quedar en 30. Això sí, amb la transmissió en directe de Ràdio Amèrica Barcelona el col·loqui va arribar a indrets com Buenos Aires, Rosario, Mèxic i Santiago de Xile, que Joan Dausà coneix molt bé (afirma que a l'Argentina va decidir dedicar-se al teatre i a la música).

El 2017, cuando se lanzó a una gira internacional con canciones en inglés, fuimos los primeros de invitarlo. Quizás por eso, el cantante y actor Joan Dausà aceptó amablemente nuestra invitación de explicarnos cómo vive la crisis de la COVID-19 el mundo de la música catalana. Dibujó un panorama preocupante: la principal fuente de ingresos de los músicos son los conciertos y ahora no se pueden hacer. Él tuvo la suerte relativa de que la pandemia lo pillara ya «confinado»: había terminado una gira y quería dedicar todo un año a trabajar en un nuevo disco. Otros artistas tuvieron mucha menos suerte y anularon muchísimos conciertos.

En cuanto al futuro, no piensa que «Todo irá bien», como dice su canción. Más bien cree que habrá que estudiar muy bien cómo volver a dar recitales, porque las salas con la mitad de aforo no son viables. No espera mucho apoyo de las administraciones: solo pide reducir el IVA de los productos culturales o eliminarlo y que ayuden a la gente, porque confía en que, si la gente tiene más dinero, se lo gaste también en cultura.

A pesar del tono pesimista, la conversación fue divertida, sobre todo por el buen humor con que hablaba el cantante. No llegamos a los 30.000 aparatos conectados como en su ya famoso concierto «en la ducha», sino que nos quedamos en 30. Eso sí, con la transmisión en directo de Ràdio Amèrica Barcelona el coloquio llegó a lugares como Buenos Aires, Rosario, México y Santiago de Chile, que Dausà conoce muy bien (afirma que en Argentina decidió dedicarse al teatro y a la música).

En 2017, lorsqu'il a lancé une tournée internationale avec des chansons en anglais, nous avons été les premiers à l'inviter. C'est peut-être pour cela que le chanteur et acteur Joan Dausà a gentiment accepté notre invitation pour nous expliquer comment le monde de la musique catalane vit la crise de la COVID-19. Il a dressé un tableau un peu inquiétant : la principale source de revenus des musiciens sont les concerts et maintenant ils ne peuvent plus en faire. Il a eu la chance relative que la pandémie l'ait trouvé déjà en « confinement » : il avait terminé une tournée et voulait passer une année entière à travailler sur son nouveau disque. D'autres artistes ont eu beaucoup moins de chance et ont annulé de nombreux concerts.

Quant à l'avenir, il ne pense pas que «Tout ira bien», comme le dit sa chanson. Il pense plutôt que nous devrons très bien étudier comment faire des concerts, car les salles à moitié pleines ne sont pas viables. Il n'attend pas beaucoup de soutien des pouvoirs publics : il demande seulement une réduction ou la suppression de la TVA sur les produits culturels, et qu'ils aident les gens, car il est convaincu que si les gens ont plus d'argent, ils le dépenseront aussi pour la culture.

Malgré le ton pessimiste, la conversation a été amusante, surtout en raison de la bonne humeur du chanteur. Nous n'avons pas atteint les 30 000 appareils connectés comme lors de son déjà célèbre concert « sous la douche » et nous sommes restés à 30. Cependant, avec la diffusion en direct de Ràdio Amèrica Barcelona, la conversation a atteint des endroits comme Buenos Aires, Rosario, Mexico et Santiago du Chili, que Dausà connaît très bien (il a avoué qu'en Argentine, il a décidé de se consacrer au théâtre et à la musique).

XERRADA JORDI SULLÀ

sobre la crisi econòmica

► 07/05/2020 — Virtual

Dijous 7 de maig vam tenir ocasió de parlar amb l'economista Jordi Sullà sobre la crisi econòmica provocada pel coronavirus. El professor Sullà va parlar de manera molt amena i entenedora sobre temes de vegades àrids i la xerrada va resultar il·lustradora i aclaridora en molts aspectes. Va comparar aquesta crisi amb les dues precedents que més s'esmenten aquests dies als mitjans de comunicació: la financera del 2008 i la Gran Depressió de 1929. En va destacar els aspectes comuns i, sobretot, les diferències. També va dedicar força temps a trencar alguns mites i idees acceptades per tothom malgrat ser ben qüestionables, com que Espanya té un problema de déficit públic. Tot i afirmar que ell no té la solució a aquesta crisi, en va apuntar algunes de possibles (buscant idees, per exemple, en el New Deal de Roosevelt). Sobretot va insistir que els Estats han de recaptar més o millor i dur a terme una política fiscal que ajudi la gent.

Una vegada més vam arribar a una trentena d'aparells connectats i la xerrada va ser molt participativa: el públic va fer un gran nombre de preguntes i el debat es va allargar una molt bona estona.

El 7 de mayo tuvimos ocasión de hablar con el economista Jordi Sullà acerca de la crisis económica provocada por el coronavirus. El profesor Sullà habló de manera muy amena y entendedora sobre temas a veces áridos y la charla resultó ilustradora en muchos aspectos. Comparó esta crisis con las dos precedentes que más se mencionan estos días en los medios de comunicación: la financiera de 2008 y la Gran Depresión de 1929. Destacó los aspectos comunes y, sobre todo, las diferencias. También dedicó bastante tiempo a romper algunos mitos e ideas aceptadas por todo el mundo, como que España tiene un problema de déficit público. A pesar de afirmar que él no tiene la solución a esta crisis, apuntó algunas salidas posibles (buscando ideas, por ejemplo, en el New Deal de Roosevelt). Insistió especialmente en que los Estados tienen que recaudar más o mejor y llevar a cabo una política fiscal que ayude a la gente.

Una vez más alcanzamos la treintena de aparatos conectados y la charla fue muy participativa: el público formuló numerosas preguntas y el debate se prolongó más allá de lo previsto.

Le 7 mai, nous avons eu l'occasion de parler avec l'économiste Jordi Sullà à propos de la crise économique provoquée par le coronavirus. Le professeur Sullà s'est exprimé de manière très agréable et compréhensible sur des sujets parfois arides et son exposé a été instructif à bien des égards. Il a comparé cette crise avec les deux plus fréquemment mentionnées dans les médias ces jours-ci : la crise financière de 2008 et la Grande dépression de 1929. Il a souligné les points communs et, surtout, les différences. Il a également passé beaucoup de temps à briser certains mythes et idées reçues, comme par exemple le fait que l'Espagne a un problème de déficit public. Bien qu'il affirme ne pas avoir la solution à cette crise, il a indiqué quelques sorties possibles (en cherchant des idées, par exemple, dans le New Deal de Roosevelt). Il a notamment insisté sur le fait que les États doivent collecter plus (ou mieux) et mener une politique fiscale qui aide les gens.

Une fois de plus, nous avons atteint une trentaine d'appareils connectés et la discussion a été très participative : le public a posé de nombreuses questions et le débat a duré plus que prévu.

XERRADA QUIM CASAS

sobre el cinema

► 10/05/2020 — Virtual

Després d'haver vist el panorama de la música vam voler també fer un cop d'ull al cinema i vam contactar amb el crític Quim Casas. La conferència del 10 de maig, via Zoom, va ser molt instructiva. El conferenciant, molt documentat, recolzant-se en una profusió de dades i citant autoritats, ens va desgranar com viu el cinema català, espanyol i gairebé mundial la crisi de la COVID-19. La perspectiva, segons Casas, no pot ser més negra, en totes les fases de la indústria cinematogràfica, de la producció a l'exhibició. La producció s'ha aturat i encara frenarà més perquè no hi ha diners i n'hi haurà menys. I perquè les condicions de rodatge són, ara mateix, força complicades. Qui millor sobreuirà seran els grans estudis, en especial els nord-americans. Perillen també els festivals, tot i que Cannes està intentant resistir (si cal, canviant de dates) i Venècia també (per competència amb Cannes). Moltes pel·lícules ja rodades encara no s'han estrenat i no se sap quan es podrà fer. L'exhibició, amb les mesures sanitàries previstes i anunciades, no serà rendible i moltes sales es veuran obligades a tancar. Hi ha certa esperança amb les plataformes en línia, però matisada (concentració de mercats, preferència per un determinat producte, etc.) i no n'hi ha cap en les ajudes públiques (si més no, a Espanya) o en el finançament col·lectiu (l'anomenat *crowdfunding*), que veu només possible per a tipus molt concrets de pel·lícula.

En un to més lleuger, Casas es va acomiadar de la trentena d'espectadors evocant una de les seves pel·lícules preferides, *La putain et la maman* de Jean Eustache, i amb unes paraules que contradeien el missatge de tota la xerrada: «Ens en sortirem». Tindrem happy ending?

Después de haber visto el panorama de la música quisimos también echar un vistazo al cine y contactamos con el crítico Quim Casas. La conferencia del 10 de mayo, vía Zoom, fue muy instructiva. El conferenciante, muy documentado, apoyándose en una profusión de datos y citando autoridades, nos describió cómo vive el cine catalán, español y casi mundial la crisis de la COVID-19. La perspectiva, según Casas, no puede ser más negra, en todas las fases de la industria cinematográfica, de la producción a la exhibición. La producción se ha parado y todavía frenará más porque no hay dinero y menos va a haber. Y porque las condiciones de rodaje son, ahora mismo, bastante complicadas. Quien mejor sobrevivirá serán los grandes estudios, en especial los norteamericanos. Peligran también los festivales, a pesar de que Cannes intenta resistir (si hace falta, cambiando de fechas) y Venecia también (por competencia con Cannes). Muchas películas ya rodadas todavía no se han estrenado y no se sabe cuándo se podrá hacer. La exhibición, con las medidas sanitarias previstas y anunciadas, no será rentable y muchas salas se verán obligadas a cerrar. Hay cierta esperanza con las plataformas en línea, pero matizada (concentración de mercados, preferencia por un determinado producto, etc.) y no hay ninguna en las ayudas públicas (por lo menos, en España) o en el crowdfunding, que solo ve posible para algunos géneros.

*En un tono más ligero, Casas se despidió de la treintena de espectadores evocando una de sus películas preferidas, *La putain et la maman* de Jean Eustache, y con unas palabras que contradecían el mensaje de toda la charla: «Saldremos de esta». ¿Tendremos happy ending?*

Après avoir vu la scène musicale, nous avons également voulu jeter un coup d'œil au cinéma et avons contacté le critique Quim Casas. La conférence du 10 mai, via Zoom, a été très instructive. Le conférencier, qui était très bien documenté, à partir d'une foule de données et de citations d'autorités nous a décrit comment le cinéma catalan, espagnol et presque mondial vit la crise de la COVID-19. La perspective, selon Casas, ne pourrait pas être plus noire, dans toutes les phases de l'industrie cinématographique, de la production à l'exploitation. La production s'est arrêtée et continuera à ralentir parce qu'il n'y a pas d'argent et il y en aura encore moins. Et parce que les conditions de tournage sont, en ce moment, assez compliquées. Ceux qui survivront le mieux seront les grands studios, surtout américains. Les festivals sont également en danger, malgré le fait que Cannes tente de résister (si nécessaire en changeant les dates) et Venise aussi (pour sa concurrence avec Cannes). De nombreux films déjà tournés ne sont pas encore sortis et on ne sait pas quand ils le seront. L'exhibition, avec les mesures sanitaires prévues et annoncées, ne sera pas rentable et de nombreuses salles seront contraintes de fermer. Il y a un certain espoir avec les plateformes en ligne, mais il est nuancé (concentration du marché, préférence pour un certain produit, etc.) et il n'y en a pas dans le soutien public (du moins en Espagne) ou dans le crowdfunding, réservé à certains genres.

Sur un ton plus léger, Casas a dit au revoir à la trentaine de spectateurs en évoquant l'un de ses films préférés, *La putain et la maman* de Jean Eustache, et avec quelques mots qui contredisaient le message de tout l'exposé : « On va s'en sortir ». Y aurait-il un happy ending ?

XERRADA SALVADOR LLADÓ

sobre el medi ambient

► 13/05/2020 — Virtual

Amb el doctor en Microbiologia Salvador Lladó vam parlar sobre medi ambient... i economia, és clar. «És clar» perquè Lladó vincula la crisi climàtica, molt greu i urgent, amb el sistema econòmic que l'ha provocada, que no és simplement el capitalisme sinó el mite del creixement continu, infinit, en el qual encara confia molta gent. Té clar que la pandèmia que patim és una conseqüència més del mal estat general del clima i el medi ambient, però Lladó la veu també com una oportunitat per iniciar o exigir un canvi. La pandèmia també demostra la urgència de fer-ho. Segons Lladó, la solució no és tornar a produir i consumir com abans de la COVID-19, per no permetre que l'economia s'enfonsi, sinó ser més racionals tots: consumidors i productors. Va insistir en racionalitzar, aprendre a viure amb menys i fer-ho d'una manera realment sostenible. Precisant, també, que no es pot fer de cop, com ha demostrat també la pandèmia. Per a més informació (i per llegir alguns consells concrets sobre què podem fer), ens va recomanar llegir el seu assaig *La bossa o la vida* (editorial Tigre de paper).

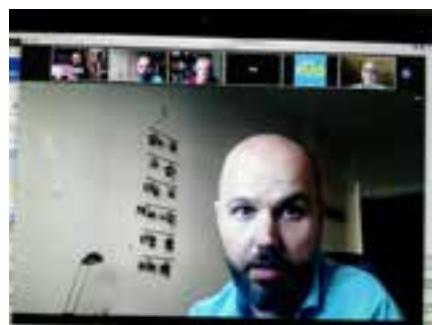
Van seguir el debat gairebé trenta aparells (mòbils, tauletes o ordinadors... segurament cap amb més de sis anys d'antiguitat), repartits arreu del món. A través d'ells, més de trenta persones van plantejar preguntes de tota mena. Com en algunes converses anteriors, Ràdio Amèrica Barcelona va difondre la xerrada entre els seus oients i vam rebre aportacions des de diferents països d'Amèrica Llatina.

Con el doctor en Microbiología Salvador Lladó hablamos sobre medio ambiente... y economía, claro. «Claro» porque Lladó vincula la crisis climática, grave y urgente, con el sistema económico que la ha provocado, que no es tanto el capitalismo como el mito del crecimiento continuo, infinito, en el cual todavía confía mucha gente. Tiene claro que la pandemia que sufrimos es una consecuencia más del mal estado general del clima y el medio ambiente, pero al mismo tiempo la considera una oportunidad para iniciar o exigir un cambio, porque la pandemia también demuestra la urgencia de cambiar. Según Lladó, la solución no es volver a producir y consumir como antes de la COVID-19, para evitar que la economía se hunda, sino ser más racionales todos: consumidores y productores. Insistió en racionalizar, aprender a vivir con menos y hacerlo de una manera realmente sostenible. Para mayor información (y para leer algunos consejos concretos sobre qué podemos hacer), nos recomendó leer su ensayo *La bossa o la vida* (editorial Tigre de paper).

Siguieron el debate casi treinta aparatos (móviles, tabletas u ordenadores... seguramente la mayoría novísimos), donde más de treinta personas plantearon preguntas de todo tipo. Al igual que en algunas conversaciones anteriores, Ràdio Amèrica Barcelona difundió la charla entre sus oyentes y recibimos aportaciones desde diferentes países de América Latina.

Avec le docteur en microbiologie Salvador Lladó, nous avons parlé d'environnement... et d'économie, bien sûr. « Bien sûr » car Lladó lie la crise climatique, grave et urgente, au système économique qui l'a provoquée, qui n'est pas tant le capitalisme que le mythe de la croissance continue et infinie, en laquelle beaucoup de gens ont encore confiance. Il est clair que la pandémie dont nous souffrons est encore une conséquence du mauvais état général du climat et de l'environnement, mais en même temps Lladó y voit une opportunité d'initier ou d'exiger un changement, car la pandémie démontre aussi l'urgence de le faire. Selon M. Lladó, la solution n'est pas de revenir à la production et à la consommation comme avant la COVID-19, pour éviter l'effondrement de l'économie, mais d'être tous plus rationnels : consommateurs et producteurs. Il a insisté sur la rationalisation, sur le fait d'apprendre à vivre avec moins et de le faire d'une manière vraiment durable. Pour plus d'informations (et pour lire quelques conseils concrets sur ce que nous pouvons faire), il nous a recommandé de lire son essai *La bossa o la vida* (éditorial Tigre de paper).

Le débat a été suivi par près de trente appareils (téléphones portables, tablettes ou ordinateurs... probablement des plus récents), où plus de trente personnes ont posé toutes sortes de questions. Comme pour certaines conversations précédentes, Ràdio Amèrica Barcelona a diffusé la conférence à ses auditeurs et nous avons reçu des contributions de différents pays d'Amérique latine.

XERRADA ALBA BALCELLS

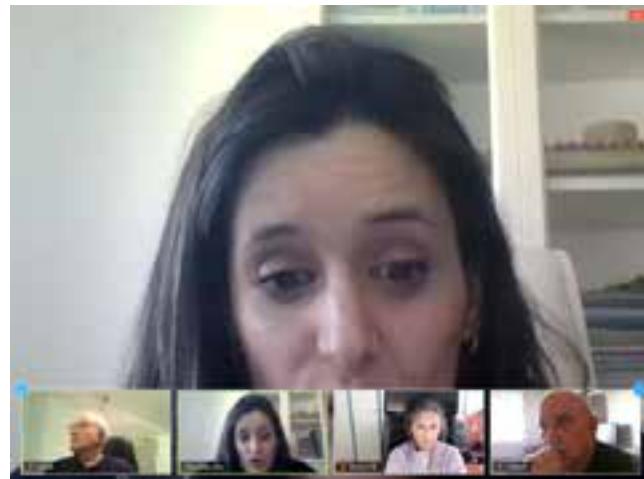
sobre el sector agroalimentari català

► 18/05/2020 — Virtual

El dilluns 18 de maig, continuant amb el cicle de conferències o xerrades virtuales sobre com afecta la COVID-19 als diferents sectors, vàrem poder escoltar Alba Balcells, cap de l'Oficina de Relacions Institucionals del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació de la Generalitat de Catalunya. Ens hi va posar en contacte la Delegada de la Generalitat davant la UE, Meritxell Serret, antiga Consellera d'Agricultura, que també va participar en la xerrada.

Alba Balcells ens va explicar com estava afectant la pandèmia al sector primari català. Ens va donar algunes idees sobre com el sector s'anava adaptant i quines eren les ajudes que des de l'administració s'anaven proporcionant. Durant el torn de preguntes, n'hi van plantejar una que després veuríem, malauradament, als noticaris: com gestionar els desplaçaments de treballadors temporers en plena pandèmia.

Tot i que el tema era de plena actualitat, no vàrem tenir la quantitat de públic esperat. Segurament hi va influir força que fes molt bon temps a Luxemburg. La gent, ja força cansada d'estar tancada a casa, segurament va aprofitar per sortir a passejar i, així, tenir un contacte més directe amb el camp, en aquest cas de Luxemburg.

El lunes 18 de mayo, continuando con el ciclo de conferencias virtuales sobre cómo afecta la COVID-19 a los diferentes sectores, pudimos escuchar a Alba Balcells, jefa de la Oficina de Relaciones Institucionales del Departamento de Agricultura de la Generalitat de Catalunya. Estableció el contacto la Delegada de la Generalitat ante la UE, Meritxell Serret, antigua Consejera de Agricultura, quien también participaría en la charla.

Balcells nos explicó cómo estaba afectando la pandemia al sector primario catalán. Nos dio algunas ideas sobre cómo el sector se iba adaptando y qué ayudas ofrecía la administración. Durante el turno de preguntas, plantearon una que después veríamos, desgraciadamente, en la prensa: cómo gestionar los desplazamientos de trabajadores temporeros en plena pandemia.

A pesar de que el tema era de plena actualidad, no tuvimos la cantidad de público esperado. Seguramente influyó bastante el buen tiempo en Luxemburgo: la gente, ya cansada de estar encerrada en casa, seguramente aprovechó para salir a pasear y, así, tener un contacto más directo con el campo.

Lundi 18 mai, dans le cycle de conférences virtuelles sur la manière dont la COVID-19 affecte les différents secteurs, nous avons pu écouter Alba Balcells, chef du bureau des relations institutionnelles du Département de l'Agriculture de la Generalitat de Catalunya. La déléguée de la Generalitat auprès de l'UE, Meritxell Serret, ancienne ministre régionale de l'agriculture, nous a mis en contact et a également participé à la conférence.

Mme. Balcells a expliqué comment la pandémie affectait le secteur primaire catalan. Elle nous a donné quelques idées sur la façon dont le secteur s'adapte et sur l'aide que l'administration offre. Lors des questions-réponses, quelqu'un a soulevé une question que nous avons retrouvé malheureusement plus tard dans la presse : comment gérer le déplacement de grand nombre de travailleurs saisonniers en pleine pandémie.

Malgré le fait que le sujet était très actuel, nous n'avons pas eu un public si nombreux. Le beau temps au Luxembourg a probablement eu beaucoup d'influence : les gens, fatigués d'être enfermés chez eux, en ont probablement profité pour faire une promenade et, ainsi, avoir un contact plus direct avec la campagne.

XERRADA TERESA CARRERAS

sobre mitjans de comunicació

► 28/05/2020 — Virtual

La darrera conversa telemàtica del nostre cicle sobre la pandèmia i les seves conseqüències es va centrar en el periodisme i la comunicació. Vam tenir la sort de comptar amb Teresa Carreras, una periodista de dilatada experiència. Després d'anys a Televisió Espanyola, on va ser deu anys correspondal·la a Brussel·les (com a anècdota: hi va coincidir amb Boris Johnson) i cap d'informatius a Catalunya, avui Carreras dirigeix un programa de ràdio i és correspondal·la del setmanari *El Siglo*. Ens va parlar sobretot de la Unió Europea, encara avui un dels seus principals interessos, i de com han comunicat els seus líders tot el que han fet en resposta a la COVID-19. Va comentar també com funciona avui la professió periodística (amb massa presses) i com millorar la comunicació política. La conferenciant es trobava encara sota els efectes de l'anunci d'un paquet d'ajudes contra la crisi generada pel coronavirus que la Unió acabava de fer públic. Segons ella, no era una mesura inèdita sinó un canvi total de paradigma.

Es van connectar a la trobada una quinzena d'aparells, que vol dir una vintena llarga de participants. La relaxació de les mesures de confinament (des del dia abans bars i cafès tenien permís per obrir les terrasses) i el bon temps ens van plantejar una dura competència.

*La última conversación telemática de nuestro ciclo sobre la pandemia y sus consecuencias se centró en el periodismo y la comunicación. Tuvimos la suerte de contar con Teresa Carreras, una periodista de dilatada experiencia. Después de años en Televisión Española, donde fue diez años corresponsal en Bruselas (como anécdota: allí coincidió con Boris Johnson) y jefe de informativos en Cataluña, hoy Carreras dirige un programa de radio y es corresponsal del semanario *El Siglo*. Nos habló sobre todo de la Unión Europea, todavía hoy uno de sus principales intereses, y de cómo han comunicado sus líderes todo lo que han hecho en respuesta a la COVID-19. Comentó también cómo funciona hoy la profesión periodística (con demasiadas prisas) y cómo mejorar la comunicación política. La conferenciante se encontraba todavía bajo los efectos del anuncio de un paquete de ayudas contra la crisis generada por el coronavirus que la Unión acababa de hacer. Según ella, no era una medida inédita sino un cambio de paradigma.*

Se conectaron al encuentro una quincena de aparatos, lo que significa una veintena larga de participantes. La relajación de las medidas de confinamiento (desde el día antes bares y cafés tenían permiso para abrir terrazas) y el buen tiempo nos plantearon una dura competencia.

*La dernière conversation télématique de notre cycle sur la pandémie et ses conséquences a porté sur le journalisme et la communication. Nous avons eu la chance d'avoir Teresa Carreras, une journaliste expérimentée. Après des années chez Télévision Espagnole, où elle a été correspondante à Bruxelles pendant dix ans (pour l'anecdote : elle y a coïncidé avec Boris Johnson) et responsable des programmes d'information en Catalogne, Mme Carreras dirige aujourd'hui un programme de radio et est correspondante de l'hebdomadaire *El Siglo*. Elle nous a surtout parlé de l'Union européenne, qui reste l'un de ses principaux intérêts, et de la façon dont ses dirigeants ont communiqué tout ce qu'ils ont fait en réponse à la COVID-19. Elle a également commenté la façon dont la profession de journaliste fonctionne aujourd'hui (avec trop de précipitation) et comment améliorer la communication politique. L'oratrice était toujours sous le coup de l'annonce d'un paquet d'aide contre la crise générée par le coronavirus que l'Union venait de faire. Selon elle, il ne s'agit pas d'une mesure sans précédent mais d'un changement de paradigme.*

Une quinzaine d'appareils ont été connectés à la réunion, ce qui signifie un peu plus de vingt participants. L'assouplissement des mesures de confinement (depuis la veille les terrasses des bars et des cafés étaient autorisées à rouvrir) et le beau temps nous ont été une rude concurrence.

CANTADA D'HAVANERES

amb Neus Mar

► 27/06/2020 — Virtual

Hi ha alguns ingredients indispensables per a una bona nit d'havaneres: la música, el caliu del públic, la coca i el cremat. Malgrat que el segon element, fortament limitat per les autoritats, va resultar difícil, vam aconseguir tenir-ho tot.

Per a la música vam confiar en la cantant Neus Mar i el guitarrista Emilio Sánchez, que ens havien acompanyat en les dues edicions anteriors. Evidentment en aquesta ocasió no van poder venir a Luxemburg. De fet, no van poder ni sortir de casa, des d'on van emetre dos recitals via Zoom i Youtube amb la col·laboració de les seves famílies i de la televisió local de

Calella de Palafrugell, gràcies a la qual vam gaudir d'una gran qualitat de so i d'imatge. I de gran qualitat musical va ser el recital que ens van oferir, des d'havaneres més antigues fins als grans clàssics (com «La bella Lola» i «El meu avi») amb què van clooure la nit.

Pel que fa a la coca i al cremat, vam haver d'optar també per quedar-nos a casa... o a Calella, segons com es miri: seguint les instruccions de la fleca Can Duran i de la taverna La Bella Lola d'aquesta localitat, que ens van fer arribar mitjançant vídeos dedicats, cadascú els va preparar com bonament va poder. Ara: segons les fotos que van circular, sembla que els resultats van ser prou bons.

Una part del públic es va aplegar en reunions petites (fins a deu persones a Luxemburg en aquells moments) que es van connectar mitjançant Zoom. Així podien cantar, aplaudir, comentar o demanar peces concretes, i els músics van gaudir d'una mica d'interacció (contacte no seria la paraula) amb el públic, la part que més aprecien dels concerts. Ateses les limitacions de Zoom, la resta del públic va seguir el concert a Youtube o via Ràdio Amèrica Barcelona. Un èxit total: comptant tots els canals i els dos concerts (un per a Europa i un per a Amèrica) vam assolir l'espectacular xifra de 10.000 oients arreu del món.

L'esdeveniment va ser una col·laboració de casals catalans de tot el món.

Algunos ingredientes son indispensables para una buena noche de habaneras: la música, el calor del público, la coca y el cremat. A pesar de que el segundo elemento, fuertemente limitado por las autoridades, resultó difícil, conseguimos tenerlo todo.

Para la música confiamos en la cantante Neus Mar y el guitarrista Emilio Sánchez, que nos habían acompañado en las dos ediciones anteriores. Evidentemente en esta ocasión no pudieron venir a Luxemburgo. De hecho, no pudieron ni salir de casa, desde donde emitieron dos recitales vía Zoom y Youtube con la colaboración de sus familias y de la televisión local de Calella de Palafrugell, gracias a la cual disfrutamos de una gran calidad de sonido y de imagen. Y de gran calidad musical fue el recital que nos ofrecieron, desde habaneras más antiguas hasta los grandes clásicos («La bella Lola» y «El meu avi») con qué cerraron la noche.

En cuanto a la coca y el cremat, una vez más tuvimos que quedarnos en casa... o en Calella, según se mire: siguiendo las instrucciones de la panadería Can Duran y de la taberna La Bella Lola de esta localidad, que nos hicieron llegar por vídeo, cada cual preparó coca y cremat como buenamente pudo. Según parece, con buenos resultados.

Una parte del público, en grupos pequeños, se conectó mediante Zoom. Así podía cantar, aplaudir, comentar o pedir piezas concretas, y los músicos

disfrutaron de un poco de interacción (contacto no sería la palabra) con el público, la parte que más agradecen de los conciertos. Con las limitaciones de Zoom, el resto del público siguió el concierto en Youtube o Ràdio Amèrica Barcelona. Un éxito total: contando todos los canales y los dos conciertos (uno para Europa y uno para América) logramos la espectacular cifra de 10.000 oyentes.

El acontecimiento fue una colaboración de casales catalanes de todo el mundo.

Certains ingrédients sont indispensables pour une bonne soirée de habaneras : la musique, la chaleur du public, la coca et le cremat. Bien que le deuxième élément, fortement limité par les autorités, ait été difficile, nous avons réussi à tout avoir.

Pour la musique, nous avons appelé la chanteuse Neus Mar et le guitariste Emilio Sánchez, qui nous avaient accompagnés lors des deux éditions précédentes. Évidemment cette fois-ci, ils n'ont pas pu venir au Luxembourg. Depuis chez eux ils ont transmis deux récitals via Zoom et Youtube avec la collaboration de leurs familles et de la télévision locale de Calella de Palafrugell, grâce à laquelle nous avons bénéficié d'une grande qualité de son et d'image. Le récital qu'ils nous ont offert, des plus anciennes habaneras aux grands classiques (« La bella Lola » et « El meu avi ») avec lesquels ils ont clôturé la nuit, était d'une grande qualité musicale.

Quant à la coca et au cremat, une fois de plus, nous avons dû rester à la maison... ou à Calella, selon le point de vue : en suivant les instructions de la boulangerie Can Duran et de la taverne La Bella Lola de cette ville, qui nous ont été envoyées par vidéo, chacun a préparé le gâteau et la boisson comme il a pu. Apparemment, avec de bons résultats.

Une partie du public, en petits groupes, était connectée par Zoom. Ainsi, ils pouvaient chanter, applaudir, commenter ou demander des chansons, et les musiciens gagnaient un peu d'interaction (contact ne serait pas le mot) avec le public, la partie du concert qu'ils apprécient le plus. Avec les limitations de Zoom, le reste du public a suivi le concert sur Youtube ou Ràdio Amèrica Barcelona. Un succès total : en comptant toutes les médias et les deux concerts (un pour l'Europe et un pour l'Amérique), nous avons atteint le chiffre spectaculaire de 10 000 auditeurs.

L'événement était une collaboration de casals catalans du monde entier.

CONFERÈNCIA DE L'HISTORIADOR JOAQUIM ALBAREDA

Diada Nacional de Catalunya

► 11/09/2020 — Virtual

Malauradament varem haver de celebrar la Diada virtualment, tot i que havíem previst de fer-ho presencialment. Les condicions sanitàries del moment ens varen fer canviar d'opinió, ja que el conferenciant corria el risc de no poder tornar amb normalitat a Catalunya. Una vegada més, ens vam haver d'adaptar.

El doctor en Història Joaquim Albareda, catedràtic d'Història Moderna de la Universitat Pompeu Fabra, és un dels millors experts internacionals pel que fa a la Guerra de Successió. La seva conferència va ser brillant i molt entenedora per a tots els participants. La participació, tot i acceptable (gairebé trenta connexions), no va ser la que esperàvem. Podria ser que la gent ja comencés a estar una mica saturada de tanta activitat virtual, a més de la pròpia activitat professional, que també en la majoria de casos es fa virtualment.

Esperem que l'any 2021 puguem tornar a celebrar la nostra Diada amb normalitat al local i, aquest cop sí, puguem fer-ho amb un brindis.

Pese a nuestra intención inicial, tuvimos que conformarnos con celebrar la Diada virtualmente. Las condiciones sanitarias del momento nos hicieron cambiar de opinión, puesto que el conferenciante corría el riesgo de no poder volver con normalidad a Cataluña.

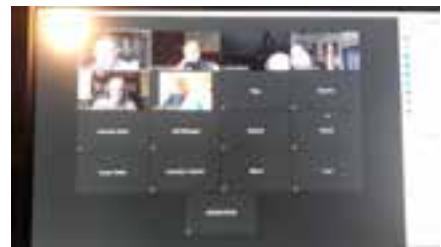
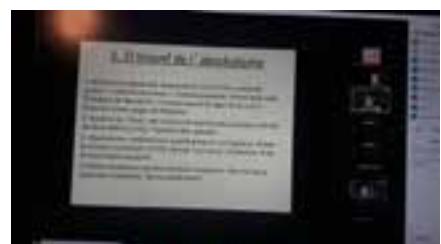
El doctor en Historia Joaquim Albareda, catedrático de Historia Moderna de la Universidad Pompeu Fabra, es uno de los mejores expertos internacionales sobre la Guerra de Sucesión. Su conferencia fue brillante y muy entendedora para todos los participantes. La participación, aunque aceptable (casi treinta conexiones), no fue la que esperábamos. Podría ser que la gente ya empezara a estar un poco saturada de actividades virtuales, sumadas a la propia actividad profesional, que la mayoría de nuestros socios desempeña virtualmente.

Esperamos que en 2021 podamos volver a celebrar nuestra Diada con normalidad en el local y esta vez sí podamos hacerlo con un brindis.

Malgré notre intention initiale, nous avons dû nous contenter de célébrer la Diada virtuellement. Les conditions sanitaires de l'époque nous ont fait changer d'avis, car l'orateur risquait de ne pas pouvoir retourner en Catalogne normalement.

Le docteur en histoire Joaquim Albareda, professeur d'histoire moderne à l'université Pompeu Fabra, est l'un des meilleurs experts internationaux sur la guerre de succession. Sa conférence a été brillante et très compréhensible pour tous les participants. La participation, bien qu'acceptable (près de trente connexions), n'a pas été à la hauteur de nos attentes. Il se peut que les gens commencent déjà à être un peu saturés d'activités virtuelles, en plus de leur propre activité professionnelle, que, dans beaucoup de cas, est aussi en ligne.

Nous espérons qu'en 2021, nous pourrons à nouveau célébrer notre Diada normalement dans nos locaux et que cette fois nous pourrons le faire avec un toast.

PRINTEMPS DES POÈTES

► 25, 26 i 27/09/2019 — Casino, Neimënster, Galerie Simoncini

El 25 de setembre, per fi, va arribar el moment i vam poder celebrar una activitat presencial: el Printemps des poètes. Vuit dels catorze poetes previstos a l'abril van trobar-se a Luxemburg per celebrar la poesia. Entre ells, la catalana Helga Simon Molas, a qui havíem convidat a l'abril i que ens havia ofert un recital via Zoom el dia de Sant Jordi. Molt millor evidentment, tenir-la *A la vora* (títol del seu darrer llibre).

Amb totes les mesures de seguretat previstes pel Ministeri luxemburguès, divendres, al Casino, el centre d'art contemporani de Rue Notre Dame, una quarantena de persones assegudes a distància i amb màscara van poder escoltar quatre dels poetes convidats, els quatre guanyadors del concurs «Jeune Printemps» i la flauta travessera de Martina Menichetti.

Dissabte, a Neimënster, el doble de públic (sempre amb màscares i distàncies) va assistir al recital dels vuit poetes «supervivents», puntuat pel contrabaix d'Emmanuel Fleitz. Com a novetat d'enguany, la intervenció de cada poeta va venir precedida per una breu entrevista que van conduir Laurence Lochu (Institut Français), Ursula Ferraton (Ambaixada d'Austràlia) i Jelena Bulić (CCL).

La sessió de diumenge es va fer a porta tancada a la Galerie Simoncini. Quatre poetes van recitar i el periodista Marc Thill va completar la sessió amb una breu entrevista de grup. Tot l'acte es va retransmetre al perfil de Facebook del Printemps.

De fet, no va faltar el component virtual. Divendres vam transmetre el recital complet a través del nostre perfil d'Instagram. Dissabte, en canvi, vam difondre només l'entrevista i el recital de la poeta catalana (pel mateix canal). En totes dues ocasions vam comptar amb una desena de seguidors.

El 25 de septiembre, por fin, llegó el momento y pudimos celebrar una actividad presencial: el Printemps des poètes. Ocho de los catorce poetas previstos en abril se encontraron en Luxemburgo para celebrar la poesía. Entre ellos, la catalana Helga Simon Molas, a quien habíamos invitado en abril y que nos había ofrecido un recital vía Zoom el día de Sant Jordi.

Con todas las medidas de seguridad previstas por el Ministerio luxemburgués, el viernes, en el Casino, el centro de arte contemporáneo de Rue Notre Dame, unas cuarenta personas sentadas a distancia y con mascarilla pudieron escuchar a cuatro de los poetas invitados, los cuatro ganadores del concurso «Jeune Printemps» y la flauta traversera de Martina Menichetti.

Sábado, en Neimënster, el doble de público (siempre con mascarillas y distancias) asistió al recital de los ocho poetas «supervivientes», puntuado por el contrabajo de Emmanuel Fleitz. Como novedad de este año, la intervención de cada poeta vino precedida por una breve entrevista que condujeron Laurence Lochu (Instituto Français), Ursula Ferraton (Embajada de Austria) y Jelena Bulić (CCL).

La sesión de domingo se hizo a puerta cerrada en la Galerie Simoncini. Cuatro poetas recitaron y el periodista Marc Thill completó la sesión con una breve entrevista de grupo. Todo el acto se retransmitió mediante el perfil de Facebook del Printemps.

De hecho, el componente virtual tampoco faltó. El viernes transmitimos el recital completo a través de nuestro perfil de Instagram. En cambio, el sábado difundimos solo la entrevista y el recital de la poeta catalana. En ambas ocasiones contamos con una decena de seguidores.

Le 25 septembre, le moment est enfin venu et nous avons pu organiser une activité physique : le Printemps des poètes. Huit des quatorze poètes prévus pour le mois d'avril se sont réunis à Luxembourg pour célébrer la poésie. Parmi eux se trouvait la catalane Helga Simon Molas, que nous avions invitée en avril et qui nous avait offert un récital via Zoom le jour de la Saint Georges.

Avec toutes les mesures de sécurité prévues par le ministère luxembourgeois, vendredi, au Casino Luxembourg, une quarantaine de personnes assises à distance et masquées ont pu écouter quatre des poètes invités, les quatre lauréats du concours « Jeune Printemps » et la flûte traversière de Martina Menichetti.

Le samedi, à Neimënster, deux fois plus de personnes (toujours avec des masques et des distances) ont assisté au récital des huit poètes « survivants », ponctué par la contrebasse d'Emmanuel Fleitz. Comme nouveauté cette année, l'intervention de chaque poète a été précédée d'une brève entretien menée par Laurence Lochu (Institut Français), Ursula Ferraton (Ambassade d'Autriche) et Jelena Bulić (CCL).

La session du dimanche s'est tenue à huis clos auprès de la Galerie Simoncini. Quatre poètes ont récité et le journaliste Marc Thill a complété la session par une courte interview de groupe. L'ensemble a été diffusé sur le profil Facebook du Printemps.

En fait, la composante virtuelle ne manquait pas non plus. Le vendredi, nous avons diffusé l'intégralité du récital via notre profil Instagram. Le samedi, en revanche, nous n'avons transmis que l'interview et le récital de la poète catalane. Dans les deux cas, nous avons eu une dizaine de spectateurs.

EXPOSICIÓ «Català, llengua d'Europa»

► 30/09 a 04/11/2020 — Local del Centre Català

A finals de setembre, i gràcies al material digital que ens va proporcionar el Departament de Llengua Catalana de la Generalitat de Catalunya, varem organitzar al nostre local, l'exposició «Català, llengua d'Europa». Mitjançant una sèrie de panells informatius que contenen dades, gràfics i fotografies, es presenta el català en el context europeu i en els àmbits quotidiens.

Aquesta mostra, que també s'ha pogut veure a altres ciutats catalanes i europees, va estar oberta fins a principis de novembre. Entre altres, va rebre la visita de dos grups d'alumnes de l'Escola Europea que, per torns, van poder conèixer d'una manera molt visual la realitat de la situació del català que, tot i ser la novena llengua més parlada a la Unió Europea, no gaudex de l'estatus de llengua oficial dins de la Unió.

Els panells, de gran format, feien la visita molt entenedora i agradable, presentant les dades més importants agrupades en àrees d'ensenyament, mitjans de comunicació, cultura, comerç i empresa, món digital i esport.

Malauradament, obligats per la situació mèdica, hem hagut d'ajornar altres mostres i exposicions que teníem intenció d'organitzar, tot esperant que el context millori i sigui possible tornar a acollir activitats al nostre local.

A finales de septiembre, y gracias al material digital que nos proporcionó el Departamento de Llengua Catalana de la Generalitat de Catalunya, organizamos en nuestro local, la exposición «Català, llengua d'Europa». Mediante una serie de paneles informativos que contienen datos, gráficos y fotografías, se presenta el catalán en el contexto europeo y en los ámbitos cotidianos.

Esta muestra, que también ha podido verse en otras ciudades catalanas y europeas, estuvo abierta hasta principios de noviembre. Entre otros, recibió la visita de dos grupos de alumnos de la Escuela Europea que, por turnos, pudieron conocer de una manera muy visual la realidad del catalán que, a pesar de ser la novena lengua más hablada en la Unión Europea, no disfruta del estatus de lengua oficial dentro de la Unión.

Los paneles, de gran formato, hacían la visita muy entendedora y agradable, presentando los datos más importantes agrupados en las áreas de enseñanza, medios de comunicación, cultura, comercio y empresa, mundo digital y deporte.

Desgraciadamente, obligados por la situación médica, hemos tenido que aplazar otras exposiciones que teníamos intención de organizar, esperando que el contexto mejore y sea posible volver a acoger actividades en nuestro local.

Fin septembre, et grâce au matériel numérique fourni par le Département de Langue catalane de la Generalitat de Catalogne, nous avons organisé dans nos locaux l'exposition « Català, llengua d'Europe » (le catalan, langue de l'Europe). Grâce à une série de panneaux d'information contenant des données, des graphiques et des photographies, le catalan est présenté dans le contexte européen et dans la vie quotidienne.

Cette exposition, qui a été vue dans d'autres villes catalanes et européennes, a été ouverte jusqu'au début du mois de novembre. Elle a notamment reçu la visite de deux groupes d'élèves de l'École européenne qui ont pu se rendre compte de manière très visuelle de la réalité du catalan qui, bien qu'étant la neuvième langue la plus parlée de l'Union européenne, ne bénéficie pas du statut de langue officielle au sein de l'UE.

Les panneaux, de grand format, ont rendu la visite très compréhensible et agréable, en présentant les données les plus importantes regroupées dans les domaines de l'éducation, des médias, de la culture, du commerce et des affaires, du monde numérique et du sport.

Malheureusement, contraints par la situation médicale, nous avons dû reporter d'autres expositions que nous avions l'intention d'organiser, en espérant que le contexte s'améliore et qu'il sera possible de recommencer à accueillir des activités dans nos locaux.

CONFERÈNCIA «Les dones de les Brigades Internacionals»

► 18/11/2020 — Virtual

La finestra que s'havia obert durant els mesos de setembre i octubre es va tornar a tancar ràpidament. Per tant, al novembre no ens va quedar més remei que tornar a les activitats telemàtiques i dimecres 18 vam presentar una conferència amb l'historiador Jordi Martí-Rueda. Tot i que res substitueix el contacte humà, la virtualitat ens va permetre, si més no, de muntar aquesta xerrada amb altres casals catalans. En aquest cas van col·laborar els casals de Madrid, Lisboa, Munic, Brussel·les, Saragossa, Frankfurt, Araba i Stuttgart. A més, la tecnologia va permetre oferir també interpretació al castellà (gràcies a Llorenç Navarro, president del Casal Català de Brussel·les) i al francès (gràcies a l'amiga Paca Rimbau).

Per tot plegat, la convocatòria va ser un clamorós èxit de «públic», amb més de 100 connexions úniques i molts més seguidors (atès que en molts aparells hi havia més d'una persona seguint la conversa). També s'ha de veure com un èxit la conferència en si: molt ben documentada i exposada per un historiador apassionat del tema. Vam aprendre molt sobre les dones, potser la part més invisible o invisibilitzada de les Brigades Internacionals. Ens va parlar de moltes d'elles amb noms, cognoms i històries personals, defugint la visió romàntica o idealitzada. Les va definir com a persones normals en un context extraordinari.

Evidentment, amb tants participants, el debat posterior va ser molt animat i amb moltes preguntes. De fet, algunes es van quedar sense resposta per falta de temps.

La ventana que se había abierto durante los meses de septiembre y octubre se volvió a cerrar rápidamente. Por lo tanto, en noviembre no nos quedó otro remedio que volver a las actividades telemáticas y el miércoles 18 presentamos una conferencia con el historiador Jordi Martí-Rueda. A pesar de que no hay nada como el contacto humano, la virtualidad nos permitió, por lo menos, montar esta charla con otros casales catalanes. En este caso colaboraron los de Madrid, Lisboa, Múnich, Bruselas, Zaragoza, Frankfurt, Araba y Stuttgart. Además, la tecnología permitió ofrecer también interpretación al español (gracias a Llorenç Navarro, presidente del Casal Catalán de Bruselas) y al francés (gracias a la amiga Paca Rimbau).

Por todo ello, la convocatoria fue un clamoroso éxito de «público», con más de 100 conexiones únicas y muchos más seguidores. También fue un éxito la conferencia en sí: muy documentada y bien expuesta por un historiador apasionado del tema. Aprendimos mucho sobre las mujeres, quizás la parte más invisible o invisibilizada de las Brigadas Internacionales. Nos habló de muchas de ellas con nombres, apellidos e historias personales, rehuyendo la visión romántica o idealizada. Las definió como personas normales en un contexto extraordinario.

Evidentemente, con tantos participantes, el debate posterior fue muy animado y con muchas preguntas. De hecho, algunas se quedaron sin respuesta por falta de tiempo.

La fenêtre qui s'était ouverte pendant les mois de septembre et octobre s'est rapidement refermée. En novembre, nous n'avons donc pas eu d'autre choix que de revenir aux activités télématiques et mercredi 18, nous avons présenté une conférence avec l'historien Jordi Martí-Rueda. Bien qu'il n'y a rien comme le contact humain, la virtualité nous a permis, au moins, de monter cette conversation avec d'autres associations catalanes. Dans ce cas, les casals de Madrid, Lisbonne, Munich, Bruxelles, Saragosse, Francfort, Araba et Stuttgart ont collaboré. De plus, la technologie nous a permis d'offrir des services d'interprétation en espagnol (grâce à Llorenç Navarro, président du Casal Català de Bruxelles) et en français (grâce à notre amie Paca Rimbau).

Pour toutes ces raisons, l'événement a été un succès retentissant, avec plus de 100 connexions uniques et beaucoup plus de participants. La conférence elle-même a également été un succès : très documentée et bien présentée par un historien passionné par le sujet. Nous avons beaucoup appris sur les femmes, peut-être la partie la plus invisible ou invisibilisée des Brigades internationales. Il nous a parlé de beaucoup d'elles avec leurs noms et histoires personnelles, en évitant une vision romantique ou idéalisée. Il les a définis comme des personnes normales dans un contexte extraordinaire.

Il est évident qu'avec autant de participants, le débat qui a suivi a été très animé et il y a eu plein de questions. En fait, certaines sont restées sans réponse par manque de temps.

El Centre Català de Luxemburg és una entitat sense ànim de lucre que depèn majoritàriament de l'ajut dels socis i amics. Tothom que hi participa ho fa de manera voluntària i amb ganes d'ajudar i compartir unes activitats que mirem d'organitzar per a tothom intentant arribar al màxim de gent possible.

Si voleu donar-nos un cop de mà, podeu fer-vos socis del Centre a través de la nostra pàgina web, a la secció "Fer-se soci del Centre Català de Luxemburg"

<https://www.ccluxemburg.cat/fer-se-soci-del-centre-catala-de-luxemburg/>

o bé podeu fer una donació al nostre compte:

Post Luxembourg
IBAN: LU42 1111 0921 6616 0000
Swift / Code (BIC): CCPLLULL

Tota ajuda serà molt ben rebuda i agraïda

El Centre Català de Luxemburg es una entidad sin ánimo de lucro que depende mayoritariamente de la ayuda de los socios y amigos. Todo el mundo participa de forma voluntaria con el ánimo de ayudar y compartir unas actividades que intentamos organizar para llegar al máximo de gente posible.

Si desea ayudarnos, puede hacerse socio del Centro vía nuestra página web en la pestaña "Hacerse socio del Centro Catalán de Luxemburgo"

<https://www.ccluxemburg.cat/fer-se-soci-del-centre-catala-de-luxemburg/>

o bien puede hacer una donación a nuestra cuenta

Post Luxembourg
IBAN: LU42 1111 0921 6616 0000
Swift / Code (BIC): CCPLLULL

Toda ayuda será muy bien recibida y agradecida

Le Centre Català de Luxemburg est une organisation sans but lucratif qui dépend principalement de l'aide de ses membres et de ses amis. Tout le monde participe volontairement dans l'idée d'aider et de partager les activités que nous essayons d'organiser pour atteindre le plus grand nombre de personnes possible.

Si vous voulez nous aider, vous pouvez devenir membres du Centre à travers notre page web sur l'onglet « Devenir membre du Centre Catalan du Luxembourg »

<https://www.ccluxemburg.cat/fer-se-soci-del-centre-catala-de-luxemburg/>

Ou vous pouvez faire un don à notre compte

Post Luxembourg
IBAN: LU42 1111 0921 6616 0000
Swift / Code (BIC): CCPLLULL

Toute aide sera la bienvenue

Junta del Centre Català de Luxemburg
Junta del Centro Catalán de Luxemburgo
Membres du conseil du Centre Catalan de
Luxembourg

Amb el suport i ajuda de:
Con el apoyo y ayuda de:
Avec le soutien et aide de:

88, rue de la Semois (Gare-Hollerich) / L-2533 Luxembourg ville

Tel: +352 691 425 565 / **e-mail:** contacte@ccluxemburg.cat

Web: www.ccluxemburg.cat / **Facebook:** groups/152922381924

Twitter: [@centrecatlux](https://twitter.com/centrecatlux) / **Instagram:** [@centrecatlux](https://www.instagram.com/centrecatlux) / **Telegram:** <https://t.me/ccluxemburg>